Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 2003/48/EB

2003 m. birželio 3 d.

dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo

(OL L 157, 2003 6 26, p. 38)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2004 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 2004/66/EB	L 168	35	2004 5 1
►**M2**	2004 m. liepos 19 d. Tarybos sprendimas 2004/587/EB	L 257	7	2004 8 4
►**M3**	2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/98/EB	L 363	129	2006 12 20
►**M4**	2014 m. kovo 24 d. Tarybos direktyva 2014/48/ES	L 111	50	2014 4 15

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 2003/48/EB

2003 m. birželio 3 d.

dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į 94 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi:

(1) Sutarties straipsniai nuo 56 iki 60 garantuoja laisvą kapitalo judėjimą.

(2) Taupymo pajamos, gautos kaip palūkanų mokėjimai už skolinius reikalavimus, yra apmokestinamos pajamos visų valstybių narių rezidentams.

(3) Remiantis Sutarties 58 straipsnio 1 dalimi, valstybės narės turi teisę taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias atsiranda skirtumas tarp mokesčių mokėtojų dėl jų skirtingos padėties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu, ir imtis visų reikalingų priemonių, kad būtų užkirstas kelias nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimams, ypač apmokestinimo srityje.

(4) Remiantis Sutarties 58 straipsnio 3 dalimi, valstybių narių mokesčių įstatymų nuostatos, skirtos užkirsti kelią piktnaudžiavimui ar sukčiavimui, neturėtų būti naudojamos laisvo kapitalo ir mokėjimų judėjimo, nustatyto Sutarties 56 straipsnyje, savavališkam diskriminavimui ar paslėptam suvaržymui.

(5) Nesant jokio nacionalinių mokesčių sistemų suderinimo apmokestinant taupymo pajamas, gautas kaip palūkanų mokėjimai, ypač kiek tai susiję su požiūriu į palūkanas, kurias gauna ne rezidentai, valstybių narių rezidentai dažnai gali išvengti bet kokio palūkanų, kurias jie gauna kitoje valstybėje narėje, apmokestinimo jų gyvenamosios vietos valstybėje narėje.

(6) Ši situacija iškreipia kapitalo judėjimą tarp valstybių narių, o tai yra nesuderinama su vidaus rinka.

([1]) OL C 270 E, 2001 9 25, p. 259.
([2]) OL C 47 E, 2003 2 27, p. 553.
([3]) OL C 48, 2002 2 21, p. 55.

▼B

(7) Ši direktyva grindžiama sutarimu, pasiektu Santa Marija de Feira Europos Vadovų Taryboje 2000 m. birželio 19 ir 20 d. bei vėlesniuose Ecofin Tarybos posėdžiuose 2000 m. lapkričio 26 ir 27 d., 2001 m. gruodžio 13 d. ir 2003 m. sausio 21 d.

(8) Galutinis šios direktyvos tikslas yra pasiekti, kad taupymo pajamos kaip palūkanų mokėjimai, kurie mokami vienoje valstybėje narėje faktiškiesiems savininkams, kurie yra fiziniai asmenys, kitos valstybės narės rezidentai, būtų veiksmingai apmokestinami pagal pastarosios valstybės narės įstatymus.

(9) Šios direktyvos tikslą geriausiai galima pasiekti nukreipiant palūkanas, kurias valstybėse narėse įsisteigę ekonominės veiklos vykdytojai moka faktiškiesiems savininkams ar garantuoja naudai faktiškųjų savininkų, kurie yra fiziniai asmenys, kitos valstybės narės rezidentai.

(10) Kadangi šios direktyvos tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti, nes nėra nacionalinių taupymo pajamų apmokestinimo sistemų suderinimo, ir todėl jis gali būti geriau pasiektas Bendrijos lygiu, Bendrija gali priimti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Laikantis tame straipsnyje nustatyto proporcingumo principo, kad būtų pasiekti minėti tikslai, ši direktyva nereglamentuoja didesnės nei būtina srities.

(11) Mokėjimų tarpininkas yra ekonominės veiklos vykdytojas, kuris moka palūkanas arba garantuoja palūkanų mokėjimą tiesioginei faktiškojo savininko naudai.

(12) Apibrėžiant palūkanų mokėjimo sąvoką ir mokėjimų tarpininko mechanizmą, tam tikrais atvejais turėtų būti daroma nuoroda į 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvą 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius, subjektais, derinimo ([1]).

(13) Šios direktyvos reglamentavimo sritis turėtų apsiriboti taupymo pajamų, gautų kaip palūkanų mokėjimai už skolinius reikalavimus, apmokestinimu, išskiriant, *inter alia,* klausimus, susijusius su pensijų ir draudimo išmokų apmokestinimu.

(14) Galutinis tikslas – veiksmingas palūkanų mokėjimų apmokestinimas faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybėje narėje mokesčių tikslais, gali būti pasiektas keičiantis informacija apie palūkanų mokėjimus tarp valstybių narių.

([1]) OL L 375, 1985 12 31, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/108/EB (OL L 41, 2002 2 13, p. 35).

▼B

(15) 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 77/799/EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio ir netiesioginio apmokestinimo srityje [1] jau yra pagrindas valstybėms narėms keistis informacija mokesčių tikslais apie pajamas, kurioms taikoma ši direktyva. Ji turėtų ir toliau galioti tokiam keitimuisi informacija kartu su šia direktyva tiek, kiek ši direktyva nuo jos nenukrypsta.

(16) Automatinis keitimasis informacija tarp valstybių narių apie palūkanų mokėjimus, kuriems taikoma ši direktyva, leidžia veiksmingai apmokestinti tuos mokėjimus faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybėje narėje pagal tos šalies nacionalinius įstatymus. Todėl būtina nustatyti, kad valstybėms narėms, kurios keičiasi informacija pagal šią direktyvą, neturėtų būti leidžiama apsiriboti keitimusi informacija, nustatyta Direktyvos 77/799/EEB 8 straipsnyje.

(17) Atsižvelgiant į struktūrinius skirtumus, Austrija, Belgija ir Liuksemburgas negali taikyti automatinio keitimosi informacija tuo pačiu metu kaip kitos valstybės narės. Pereinamuoju laikotarpiu atsižvelgiant į tai, kad išskaičiuojamasis mokestis gali užtikrinti minimalų veiksmingo apmokestinimo lygį, ypač tarifui laipsniškai didėjant iki 35 %, šios trys valstybės narės turėtų taikyti išskaičiuojamąjį mokestį taupymo pajamoms, kurioms taikoma ši direktyva.

(18) Siekiant išvengti skirtingų sąlygų taikymo, Austrija, Belgija ir Liuksemburgas neturėtų taikyti automatinio keitimosi informacija tol, kol Šveicarijos Konfederacija, Andoros Kunigaikštystė, Lichtenšteino Kunigaikštystė, Monako Kunigaikštystė ir San Marino Respublika neužtikrins veiksmingo keitimosi informacija apie palūkanų mokėjimus, kai to reikalaujama.

(19) Šios valstybės narės turėtų pervesti palūkanų faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybei narei didesniąją dalį savo išskaičiuojamojo mokesčio pajamų.

(20) Šios valstybės narės turėtų numatyti procedūrą, leidžiančią faktiškiesiems savininkams, kitų valstybių narių rezidentams mokesčių tikslais, išvengti šio išskaičiuojamojo mokesčio, įgaliojant jų mokėjimų tarpininką pranešti apie palūkanų mokėjimus arba pateikiant pažymą, išduotą jų gyvenamosios vietos valstybės narės mokesčių tikslais kompetentingos institucijos.

(21) Faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybė narė mokesčių tikslais turėtų užtikrinti panaikinimą bet kokio dvigubo palūkanų mokėjimų apmokestinimo, galinčio atsirasti imant šį išskaičiuojamąjį mokestį šioje direktyvoje nustatyta tvarka.

[1] OL L 336, 1977 12 27, p. 15. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

▼B

Ji turėtų tai daryti kredituodama šį išskaičiuojamąjį mokestį iki sumos, kurią reikia sumokėti jos teritorijoje, ir atlygindama faktiškajam savininkui bet kokį išskaičiuoto mokesčio perviršį. Tačiau vietoj šio mokesčio kredito mechanizmo ji gali taikyti išskaičiuojamojo mokesčio grąžinimą.

(22) Siekiant išvengti rinkos žlugdymo, pereinamojo laikotarpio metu ši direktyva neturėtų būti taikoma palūkanoms, mokamoms už tam tikrus apyvartinius skolos vertybinius popierius.

(23) Ši direktyva neturėtų kliudyti valstybėms narėms imti kitų rūšių nei minima šioje direktyvoje išskaičiuojamojo mokesčio nuo jų teritorijose atsirandančių palūkanų.

(24) Kol Jungtinės Amerikos Valstijos, Šveicarija, Andora, Lichtenšteinas, Monakas, San Marinas ir atitinkamos priklausomos ar asocijuotos valstybių narių teritorijos netaiko priemonių, kurios yra lygiavertės arba tokios pat kaip numatytos šioje direktyvoje, kapitalo nutekėjimas į šias šalis ir teritorijas gali kelti pavojų jos tikslų įgyvendinimui. Todėl būtina, kad ši direktyva būtų taikoma nuo tos pačios dienos, kurią visos šios šalys ir teritorijos pradeda taikyti tokias priemones.

(25) Komisija turėtų kas tris metus teikti ataskaitą apie šios direktyvos veikimą ir siūlyti Tarybai pakeitimus, kurie pasirodys reikalingi siekiant geriau užtikrinti veiksmingą taupymo pajamų apmokestinimą ir pašalinti nepageidaujamus konkurencijos iškraipymus.

(26) Ši direktyva paiso pagrindinių teisių ir principų, kurie yra pripažįstami Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

ĮŽANGINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas

1. Galutinis šios direktyvos tikslas yra pasiekti, kad taupymo pajamos, kurios kaip palūkanų mokėjimai mokami vienoje valstybėje narėje faktiškiesiems savininkams, kurie yra fiziniai asmenys, kitos valstybės narės rezidentai mokesčių tikslais, būtų veiksmingai apmokestinamos pagal pastarosios valstybės narės įstatymus.

▼M4

2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad šiai direktyvai įgyvendinti reikalingas užduotis vykdytų mokėjimų tarpininkai ir kiti ekonominės veiklos vykdytojai, kurie įsisteigę arba, kai tinka, kurių pagrindinis administracijos centras yra jų teritorijoje, nepriklausomai nuo reikalavimų, už kuriuos gaunamos palūkanos, skolininko įsisteigimo vietos.

▼M4

1a straipsnis

Tam tikrų sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje:

a) ekonominės veiklos vykdytojas – kredito ar finansų įstaiga arba bet kuris kitas juridinis ar fizinis asmuo, kuris, vykdydamas savo profesinę veiklą, reguliariai arba kartais moka palūkanas arba garantuoja jų mokėjimą, kaip apibrėžta šioje direktyvoje;

b) subjekto (turinčio juridinio asmens statusą arba jo neturinčio) „pagrindinis administracijos centras“ – adresas, kuriuo priimami pagrindiniai valdymo sprendimai, susiję su visa subjekto vykdoma veikla. Jei tokie sprendimai priimami keliose šalyse ar jurisdikcijose, pagrindinis administracijos centras nustatomas pagal adresą, kuriuo priimama dauguma pagrindinių valdymo sprendimų, susijusių su turtu, už kurį mokamos palūkanos, kaip apibrėžta šioje direktyvoje;

c) patikos fondo ar kitos juridinės struktūros „pagrindinis administracijos centras“:

i) fizinio asmens, kuriam tenka pagrindinė atsakomybė už pagrindinius valdymo sprendimus, susijusius su juridinės struktūros turto valdymu, o patikos fondo atveju – valdytojo, nuolatinis adresas. Jei tokia pagrindinė atsakomybė tenka keliems fiziniams asmenims, pagrindinis administracijos centras nustatomas pagal asmens, kuriam tenka pagrindinė atsakomybė už daugumą pagrindinių valdymo sprendimų, susijusių su turtu, už kurį mokamos palūkanos, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, nuolatinį adresą, arba

ii) adresas, kuriuo juridinis asmuo, kuriam tenka pagrindinė atsakomybė už juridinės struktūros turto valdymą, o patikos fondo atveju – valdytojas, priima pagrindinius valdymo sprendimus, susijusius su šiuo turtu. Jei pagrindiniai valdymo sprendimai priimami keliose šalyse arba priklauso kelioms jurisdikcijoms, pagrindinis administracijos centras nustatomas pagal adresą, kuriuo priimama dauguma pagrindinių valdymo sprendimų, susijusių su turtu, už kurį mokamos palūkanos, kaip apibrėžta šioje direktyvoje;

d) „veiksmingai apmokestinamas“ – subjektui arba juridinei struktūrai tenka prievolė mokėti mokestį už visas savo pajamas arba dalį savo pajamų, priskiriamų gavėjams ne rezidentams, įskaitant už palūkanas.

2 straipsnis

Faktiškojo savininko sąvokos apibrėžtis

1. Šioje direktyvoje ir nedarant poveikio 2–4 dalims, terminas „faktiškasis savininkas“ reiškia fizinį asmenį, kuriam mokamos palūkanos, arba kuriam palūkanų mokėjimas yra garantuojamas, nebent jis įrodo, kad mokėjimas nebuvo gautas ar garantuotas jo paties naudai, tai yra:

▼M4

a) jis veikia kaip mokėjimų tarpininkas, kaip apibrėžta 4 straipsnio 1 dalyje;

b) jis veikia juridinio asmens statusą turinčio arba jo neturinčio subjekto vardu ir atskleidžia ekonominės veiklos vykdytojui, kuris moka palūkanas arba garantuoja jų sumokėjimą, subjekto pavadinimą, teisinę formą ir įsisteigimo vietos adresą, o tuo atveju, jei jis yra kitoje šalyje ar jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje, – subjekto pagrindinio administracijos centro adresą;

c) jis veikia juridinės struktūros vardu ir atskleidžia ekonominės veiklos vykdytojui, kuris moka palūkanas arba garantuoja jų sumokėjimą, juridinės struktūros pavadinimą (jei yra), teisinę formą ir pagrindinio administracijos centro adresą ir 1a straipsnio c punkte nurodyto juridinio ar fizinio asmens pavadinimą ar vardą ir pavardę arba

d) jis veikia kito fizinio asmens, kuris yra faktiškasis savininkas, vardu ir atskleidžia mokėjimų tarpininkui to faktiškojo savininko tapatybę pagal 3 straipsnio 2 dalį.

2. Jei mokėjimų tarpininkas turi informacijos, iš kurios galima spręsti, kad fizinis asmuo, kuriam mokamos palūkanos arba kuriam palūkanų mokėjimas yra garantuojamas, galbūt nėra faktiškasis savininkas, ir tam fiziniam asmeniui netaikomas 1 dalies a, b arba c punktas, jis imasi pagrįstų priemonių faktiškojo savininko tapatybei nustatyti pagal 3 straipsnio 2 dalį. Jei mokėjimų tarpininkas negali nustatyti faktiškojo savininko tapatybės, tokį asmenį jis laiko faktiškuoju savininku.

3. Jeigu ekonominės veiklos vykdytojas, kuriam taip pat taikomas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB ([1]) 2 straipsnis, moka palūkanas arba garantuoja jų sumokėjimą subjektui arba juridinei struktūrai, kuris (-i) nėra veiksmingai apmokestinamas (-a) ir kuris (-i) yra įsisteigęs (-usi) arba kurio (-os) pagrindinis administracijos centras yra šalyje arba jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje, esančioje už šios direktyvos 7 straipsnyje nurodytos teritorijos ribų ir nepatenkančioje į susitarimų, kuriuose numatytos tos pačios priemonės, kurios numatytos toje direktyvoje, arba joms lygiavertės priemonės, teritorinio taikymo sritį, taikomos šios dalies antra–penkta pastraipos.

Mokėjimas laikomas atliktu arba garantuotu tiesioginei fizinio asmens, kurio gyvenamoji vieta yra ne toje valstybėje narėje, kurioje yra ekonominės veiklos vykdytojas, ir kuris pagal Direktyvos 2005/60/EB 3 straipsnio 6 dalį yra apibrėžiamas kaip subjekto arba juridinės struktūros tikrasis savininkas, naudai. To asmens tapatybė nustatoma laikantis tos direktyvos 7 straipsnyje ir 8 straipsnio 1 dalies b punkte numatytų deramo klientų patikrinimo priemonių. Tas fizinis asmuo taip pat laikomas faktiškuoju savininku šios direktyvos tikslais.

Pirmoje pastraipoje nurodytais tikslais laikoma, kad I priede pateiktame orientaciniame sąraše nurodytų kategorijų subjektai ir juridinės struktūros nėra veiksmingai apmokestinami.

([1]) 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

▼M4

Pirmoje pastraipoje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas nustato subjekto ar juridinės struktūros teisinę formą ir įsisteigimo vietą ar, kai tinka, pagrindinį administracijos centrą naudodamasis informacija, kurią yra nurodę fiziniai asmenys, veikiantys subjekto arba juridinės struktūros vardu, visų pirma pagal 1 dalies b ir c punktus, išskyrus atvejus, kai ekonominės veiklos vykdytojas turi patikimesnės informacijos, įrodančios, kad gauta informacija yra neteisinga arba neišsami šios dalies taikymo tikslais.

Tais atvejais, kai subjektas ar juridinė struktūra nepriskiriami jokiai iš I priede nurodytų kategorijų arba tais atvejais, kai jis (ji) priskiriamas (-a) toms kategorijoms, tačiau teigia esąs (-anti) veiksmingai apmokestinamas (-a), pirmoje pastraipoje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas, remdamasis paprastai pripažįstamais faktais arba oficialiais dokumentais, pateiktais subjekto ar juridinės struktūros arba gautais taikant deramo klientų patikrinimo priemones pagal Direktyvą 2005/60/EB, nustato, ar jis (ji) yra veiksmingai apmokestinamas (-a).

4. Jei subjektas arba juridinė struktūra pagal 4 straipsnio 2 dalį laikomi mokėjimų tarpininkais gaunamų palūkanų mokėjimo arba mokėjimo garantavimo atžvilgiu, laikoma, kad palūkanos yra priskaičiuotos toliau nurodytiems asmenims, kurie šioje direktyvoje laikomi faktiškaisiais savininkais:

a) bet kuris fizinis asmuo, kuris turi teisę į pajamas, gaunamas už turtą, už kurį mokamos tokios palūkanos, arba kuris turi teisę į kitą turtą, kuris laikomas tokiomis palūkanomis, kai subjektas arba juridinė struktūra gauna mokėjimą arba kai mokėjimas jam (jai) garantuojamas proporcingai jo teisei į tokias pajamas;

b) jei nėra a punkte nurodytų asmenų, kurie turi teisę į bet kurią dalį pajamų, gaunamų už turtą, už kurį mokamos tokios palūkanos, arba į kitą turtą, kuris laikomas tokiomis palūkanomis, kai subjektas arba juridinė struktūra gauna mokėjimą arba kai mokėjimas jam (jai) garantuojamas, – bet kuris fizinis asmuo, kuris yra tiesiogiai ar netiesiogiai prisidėjęs prie atitinkamo subjekto arba juridinės struktūros turto, neatsižvelgiant į tai, ar toks fizinis asmuo turi teisę į subjekto arba juridinės struktūros turtą ar pajamas;

c) jei mokamų palūkanų gavimo arba jų mokėjimo garantavimo metu nėra a arba b punkte nurodytų asmenų, kurie visi kartu arba kiekvienas atskirai turi teisę į visas pajamas, gaunamas už turtą, už kurį mokamos tokios palūkanos, arba į visą kitą turtą, kuris laikomas tokiomis palūkanomis, – bet kuris fizinis asmuo, proporcingai jo teisei į tokias pajamas, kuris vėliau įgyja teisę į visą turtą arba į dalį turto, už kurį mokamos tokios palūkanos, arba į kitą turtą, kuris laikomas tokiomis palūkanomis. Bendra suma, kuri laikoma priskaičiuota tokiam asmeniui, negali viršyti palūkanų sumos, kuri buvo sumokėta subjektui ar juridinei struktūrai arba kuri jam (jai) buvo garantuota, atėmus dalį, kuri pagal šią dalį priskirta a arba b punkte nurodytam asmeniui.

▼M4

3 straipsnis

Faktiškųjų savininkų tapatybė ir gyvenamoji vieta

1. Kiekviena valstybė narė savo teritorijoje priima reikalingas procedūras, leidžiančias mokėjimų tarpininkui nustatyti faktiškųjų savininkų tapatybę ir jų gyvenamąją vietą 8–12 straipsnių tikslais, ir užtikrina jų taikymą.

Tokios procedūros turi atitikti 2 ir 3 straipsnio dalyse nustatytus būtiniausius reikalavimus.

2. Mokėjimų tarpininkas nustato faktiškojo savininko tapatybę pagal būtiniausius reikalavimus, kurie skiriasi pagal mokėjimų tarpininko ir faktiškojo savininko santykių pradžios laiką, tai yra:

a) jei sutartiniai santykiai prasidėjo iki 2004 m. sausio 1 d., mokėjimų tarpininkas nustato faktiškojo savininko tapatybę, t. y. vardą, pavardę ir adresą, naudodamasis savo turima informacija, ypač remdamasis jo įsisteigimo valstybėje galiojančiais teisės aktais ir Direktyva 2005/60/EB;

b) jei sutartiniai santykiai prasidėjo arba sandoriai buvo įvykdyti nesant sutartinių santykių 2004 m. sausio 1 d. arba vėliau, mokėjimų tarpininkas nustato faktiškojo savininko tapatybę, t. y. jo vardą, pavardę ir adresą, gimimo datą bei vietą ir, pagal 4 dalyje nurodytą sąrašą, valstybės narės, kurioje yra faktiškojo savininko gyvenamoji vieta mokesčių tikslais, suteiktą mokesčių mokėtojo identifikacinį arba lygiavertį numerį. Jei sutartiniai santykiai prasidėjo arba sandoriai buvo įvykdyti nesant sutartinių santykių, iki 2015 m. liepos 1 d. informaciją apie gimimo datą ir vietą reikalaujama nurodyti tik tuo atveju, jei nėra tokio mokesčių mokėtojo identifikacinio arba lygiaverčio numerio.

Duomenys, nurodyti pirmos pastraipos b punkte, nustatomi pagal faktiškojo savininko pateiktą pasą, oficialią asmens tapatybės kortelę ar bet kurį kitą oficialų tapatybės dokumentą atitinkamais atvejais, kaip nustatyta 4 dalyje nurodytame sąraše. Jei tokie duomenys tuose dokumentuose nenurodyti, jie nustatomi pagal kitą faktiškojo savininko pateiktą tapatybę patvirtinantį dokumentą.

3. Jeigu faktiškasis savininkas savanoriškai pateikia gyvenamosios vietos mokesčių tikslais pažymą, išduotą šalies kompetentingos institucijos per trejus metus iki mokėjimo datos arba vėliau, kai laikoma, kad mokėjimas priskaičiuotas faktiškajam savininkui, laikoma, kad jo gyvenamoji vieta yra toje šalyje. Nepateikus tokios pažymos laikoma, kad faktiškojo savininko gyvenamoji vieta yra šalyje, kurioje jis turi nuolatinį adresą. Mokėjimų tarpininkas faktiškojo savininko nuolatinį adresą nustato laikydamasis šių būtiniausių reikalavimų:

a) jei sutartiniai santykiai prasidėjo iki 2004 m. sausio 1 d., mokėjimų tarpininkas nustato esamą faktiškojo savininko nuolatinį adresą, naudodamasis geriausia savo turima informacija, visų pirma remdamasis jo įsisteigimo valstybėje galiojančiais teisės aktais ir Direktyva 2005/60/EB;

▼M4

b) jei sutartiniai santykiai prasidėjo arba sandoriai buvo įvykdyti nesant sutartinių santykių 2004 m. sausio 1 d. arba vėliau, mokėjimų tarpininkas nustato esamą faktiškojo savininko nuolatinį adresą remdamasis adresu, nustatytu atlikus 2 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytas tapatybės nustatymo procedūras, kuris turi būti patikslintas pagal naujausią mokėjimų tarpininko turimą informaciją.

Jeigu pirmos pastraipos b punkte nurodytu atveju faktiškieji savininkai pateikia pasą, oficialią asmens tapatybės kortelę ar bet kurį kitą oficialų tapatybės dokumentą, išduotą valstybėje narėje, ir teigia esą trečiosios šalies rezidentai, jų gyvenamoji vieta nustatoma pagal gyvenamosios vietos mokesčių tikslais pažymą, išduotą trečiosios šalies, kurios rezidentas faktiškasis savininkas teigia esąs, kompetentingos institucijos per trejus metus iki mokėjimo datos arba vėliau, kai laikoma, kad mokėjimas priskaičiuotas faktiškajam savininkui. Nepateikus tokios pažymos, gyvenamosios vietos šalimi laikoma valstybė narė, išdavusi pasą, oficialią asmens tapatybės kortelę arba kitą oficialų asmens tapatybės dokumentą. Faktiškųjų savininkų, apie kuriuos mokėjimų tarpininkas turi oficialių dokumentų, įrodančių, kad dėl privilegijų, susijusių su jų diplomatiniu statusu arba kitų tarptautiniu lygiu nustatytų taisyklių, jų gyvenamoji vieta mokesčių tikslais yra ne toje šalyje, kurioje jie turi nuolatinį adresą, gyvenamoji vieta nustatoma tokių mokėjimų tarpininko turimų oficialių dokumentų pagrindu.

4. Ne vėliau kaip iki 2014 m. gruodžio 31 d. kiekviena valstybė narė, suteikianti mokesčių mokėtojo identifikacinius arba lygiaverčius numerius, informuoja Komisiją apie šių numerių struktūrą ir formą, taip pat apie oficialius dokumentus, kuriuose pateikiama informacija apie suteiktus identifikacinius numerius. Kiekviena valstybė narė taip pat informuoja Komisiją apie su tuo susijusius pokyčius. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia iš gautos informacijos sudarytą sąrašą.

4 straipsnis

Mokėjimų tarpininkai

1. Šioje direktyvoje mokėjimų tarpininkas yra valstybėje narėje įsisteigęs ekonominės veiklos vykdytojas, kuris moka palūkanas arba garantuoja jų mokėjimą tiesioginei faktiškojo savininko naudai.

Šios dalies taikymo tikslais nesvarbu, ar atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas yra reikalavimo ar vertybinio popieriaus, už kurį gaunamos pajamos, skolininkas arba emitentas ar ekonominės veiklos vykdytojas, kurį skolininkas, emitentas ar faktiškasis savininkas yra įpareigojęs mokėti pajamas arba garantuoti jų mokėjimą.

Šios direktyvos tikslais ekonominės veiklos vykdytojas, įsisteigęs valstybėje narėje, taip pat laikomas mokėjimų tarpininku, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) jis sumoka palūkanas arba garantuoja jų sumokėjimą kitam ekonominės veiklos vykdytojui, įskaitant pirmojo ekonominės veiklos vykdytojo nuolatinę buveinę ar dukterinę įmonę, įsisteigusiam kitoje

▼M4

nei 7 straipsnyje nurodytoje teritorijoje ir teritorijoje, kuriai netaikomi susitarimai, kuriuose numatytos tos pačios priemonės, kurios numatytos šioje direktyvoje, arba joms lygiavertės priemonės, ir

b) pirmasis ekonominės veiklos vykdytojas, remdamasis turima informacija, turi pagrindo manyti, kad antrasis ekonominės veiklos vykdytojas sumokės pajamas arba užtikrins jų sumokėjimą tiesioginei faktiškojo savininko, kuris pirmojo ekonominės veiklos vykdytojo turimomis žiniomis yra kitos valstybės narės rezidentas, atsižvelgiant į 3 straipsnį, naudai.

Jeigu įvykdomos pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytos sąlygos, pirmojo ekonominės veiklos vykdytojo atliktas arba garantuotas mokėjimas laikomas atliktu arba garantuotu tiesioginei tos pastraipos b punkte nurodyto faktiškojo savininko naudai.

2. Subjektas arba juridinė struktūra, kurio (-os) pagrindinis administracijos centras yra valstybėje narėje ir kuris (-i) nėra veiksmingai apmokestinamas (-a) pagal bendrąsias tiesioginio apmokestinimo taisykles, taikomas arba toje valstybėje narėje, arba valstybėje narėje, kurioje jis (ji) yra įsisteigęs (-usi), arba bet kurioje valstybėje ar jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje, kurioje yra jo (-os) gyvenamoji vieta mokesčių tikslais, laikomi mokėjimų tarpininkais gaunamų palūkanų mokėjimo arba mokėjimo garantavimo atžvilgiu.

Šioje dalyje nurodytais tikslais laikoma, kad II priede pateiktame orientaciniame sąraše nurodytų kategorijų subjektai ir juridinės struktūros nėra veiksmingai apmokestinami.

Tais atvejais, kai subjektas ar juridinė struktūra nepriskiriami jokiai iš II priede pateiktame orientaciniame sąraše nurodytų kategorijų arba tais atvejais, kai tas priedas jam (jai) taikomas, tačiau jis (ji) teigia esąs veiksmingai apmokestinamas (-a), ekonominės veiklos vykdytojas, remdamasis paprastai pripažįstamais faktais arba oficialiais dokumentais, pateiktais subjekto ar juridinės struktūros arba gautais taikant deramo klientų patikrinimo priemones pagal Direktyvą 2005/60/EB, nustato, ar jis (ji) yra veiksmingai apmokestinamas (-a).

Bet kuris valstybėje narėje įsisteigęs ekonominės veiklos vykdytojas, mokantis palūkanas arba garantuojantis jų mokėjimą šioje dalyje nurodytam subjektui arba juridinei struktūrai, kurio (-os) pagrindinis administracijos centras yra ne toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigęs ekonominės veiklos vykdytojas, naudodamasis 2 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodyta informacija arba kita turima informacija savo įsisteigimo valstybės narės kompetentingai institucijai pateikia toliau išvardytą informaciją:

i) subjekto ar juridinės struktūros pavadinimą, jei yra;

ii) jo (jos) teisinę formą;

iii) jo (jos) pagrindinį administracijos centrą;

▼M4

iv) bendrą subjektui arba juridinei struktūrai sumokėtų arba garantuotų palūkanų sumą, nurodytą pagal 8 straipsnį;

v) paskutinio palūkanų mokėjimo datą.

Fiziniai asmenys, laikomi palūkanų, sumokėtų arba garantuotų šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytiems subjektams arba juridinėms struktūroms, faktiškaisiais savininkais nustatomi laikantis 2 straipsnio 4 dalyje nustatytų taisyklių. Kai taikomas 2 straipsnio 4 dalies c punktas, subjektas arba juridinė struktūra, kai tik fizinis asmuo vėliau įgyja teisę į turtą, už kurį mokamos tokios palūkanos, arba į kitą turtą, kuris laikomas palūkanomis, pateikia valstybės narės, kurioje yra jo(s) pagrindinis administracijos centras, kompetentingai institucijai 8 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą informaciją. Subjektas arba juridinė struktūra taip pat informuoja atitinkamą kompetentingą instituciją apie pagrindinio administracijos centro pasikeitimą.

Penktoje pastraipoje nurodytos prievolės galioja 10 metų nuo tos dienos, kai subjektui arba juridinei struktūrai buvo paskutinį kartą sumokėtos palūkanos arba buvo garantuotas jų sumokėjimas, arba nuo paskutinės datos, kurią fizinis asmuo įgijo teisę į turtą, už kurį mokamos tokios palūkanos, arba į kitą turtą, kuris laikomas palūkanomis, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

Subjektui arba juridinei struktūrai, tuo atveju, kai taikomas 2 straipsnio 4 dalies c punktas, perkėlus savo pagrindinio administracijos centro vietą į kitą valstybę narę, pirmosios valstybės narės kompetentinga institucija pateikia tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai šią informaciją:

i) palūkanų, kurias gavo subjektas arba juridinė struktūra, arba kurios buvo jam (jai) garantuotos, sumą, kuri dar nėra įtraukta į ankstesnes teises į atitinkamą turtą;

ii) datą, kai subjektui arba juridinei struktūrai buvo paskutinį kartą sumokėtos palūkanos arba garantuotas jų sumokėjimas, arba paskutinę datą, kurią fizinis asmuo įgijo teisę į visą turtą arba į dalį turto, už kurį mokamos tokios palūkanos, arba į kitą turtą, kuris laikomas palūkanomis, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

Ši dalis netaikoma tuo atveju, jei subjektas arba juridinė struktūra pateikia įrodymų, kad jis (ji) tenkina vieną iš toliau išvardytų sąlygų:

a) yra kolektyvinio investavimo subjektas arba kitas kolektyvinio investavimo fondas ar schema, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies d punkto i ir iii papunkčiuose arba e punkto i ir iii papunkčiuose;

b) yra institucija, teikianti pensijų ar draudimo paslaugas arba įmonė, tokios institucijos įgaliota valdyti jos turtą;

▼M4

c) pagal valstybėje narėje, kurios rezidentai jie yra mokesčių tikslais arba kurioje yra jų pagrindinis administracijos centras, taikomas procedūras pripažįstama, kad jam (jai) neturi būti taikomas veiksmingas apmokestinimas pagal bendrąsias tiesioginio apmokestinimo taisykles dėl to, kad jie visuomenės naudai vykdo išimtinai labdaros veiklą;

d) yra bendra faktiškoji nuosavybė, kurios visų faktiškųjų savininkų tapatybę ir gyvenamąją vietą ekonominės veiklos vykdytojas, atliekantis arba garantuojantis mokėjimą, yra nustatęs pagal 3 straipsnį, ir dėl to ekonominės veiklos vykdytojas laikomas mokėjimų tarpininku pagal šio straipsnio 1 dalį.

3. 2 dalyje nurodytas subjektas, kuris yra panašus į kolektyvinio investavimo subjektą arba kolektyvinio investavimo fondą ar schemą, nurodytą 2 dalies aštuntos pastraipos a punkte, gali pasirinkti šios direktyvos tikslais būti laikomu tokiu subjektu, fondu ar schema.

Subjektui pasinaudojus šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta galimybe, valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinis administracijos centras, išduoda pažymėjimą šiuo tikslu. Subjektas pateikia šį pažymėjimą ekonominės veiklos vykdytojui, mokančiam palūkanas arba garantuojančiam jų mokėjimą. Ekonominės veiklos vykdytojas šiuo atveju atleidžiamas nuo 2 dalies ketvirtoje pastraipoje nustatytų prievolių.

Siekiant užtikrinti veiksmingą šios direktyvos taikymą, valstybės narės nustato išsamias taisykles dėl šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos galimybės taikymo subjektams, kurių pagrindinis administracijos centras yra jų teritorijoje.

▼B

5 straipsnis

Kompetentingos institucijos apibrėžimas

Šioje direktyvoje „kompetentinga institucija“ tai:

a) valstybėms narėms – bet kokia institucija, apie kurią valstybės narės pranešė Komisijai;

b) trečiosioms šalims – kompetentinga institucija dvišalių ar daugiašalių mokesčių sutarčių tikslais, arba, jei ši sąlyga nevykdoma, tokia kita institucija, kuri yra kompetentinga išduoti gyvenamosios vietos mokesčių tikslais pažymas.

▼M4

6 straipsnis

Palūkanų mokėjimo apibrėžtis

1. Šioje direktyvoje terminas „palūkanos“ reiškia:

a) sumokėtas arba į sąskaitą įskaitytas palūkanas, susijusias su visų rūšių skoliniais reikalavimais, garantuotas arba negarantuotas įkeistu turtu ir suteikiančias arba nesuteikiančias teisę dalyvauti skolininko pelne, ir visų pirma pajamas iš Vyriausybės vertybinių popierių bei obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir premijas, susijusias su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais; delspinigiai už pavėluotus mokėjimus palūkanomis nelaikomi;

▼M4

b) visas sumokėtas ar gautas arba į sąskaitą įskaitytas pajamas, susijusias su visų rūšių vertybiniais popieriais, išskyrus atvejus, kai pajamos tiesiogiai laikomos palūkanomis pagal a, c, d arba e punktą, ir kai:

i) išleidimo dieną apibrėžtose kapitalo grąžos sąlygose nustatytas įsipareigojimas investuotojo atžvilgiu, kad jis galiojimo termino pabaigoje gaus ne mažiau kaip 95 % investuoto kapitalo, arba

ii) išleidimo dieną apibrėžtose sąlygose nustatyta, kad bent 95 % iš vertybinių popierių gautų pajamų yra susijusios su a, c, d arba e punkte nurodytų rūšių palūkanomis arba pajamomis;

c) palūkanas, sukauptas arba kapitalizuotas parduodant, padengiant arba išperkant a punkte minimus skolinius reikalavimus, ir visas pajamas, sukauptas arba kapitalizuotas parduodant, padengiant arba išperkant b punkte minimus vertybinius popierius;

d) pajamas, gautas iš šios dalies a, b arba c punkte nurodytų mokėjimų tiesiogiai arba netiesiogiai, be kita ko, per 4 straipsnio 2 dalyje nurodytą subjektą arba juridinę struktūrą, jei jas paskirsto kuris nors iš toliau išvardytų subjektų:

i) kolektyvinio investavimo subjektai ar kiti kolektyvinio investavimo fondai ar schemos, kurie yra registruoti kaip tokie pagal bet kurios iš valstybių narių ar Sąjungai nepriklausančių Europos ekonominės erdvės šalių teisę arba turi fondų taisykles ar steigimo dokumentus, kuriuos reglamentuoja vienos iš šių valstybių ar šalių teisės aktai, susiję su kolektyvinio investavimo fondais ar schemomis. Tai taikoma neatsižvelgiant į tokių kolektyvinio investavimo subjektų, fondų ar schemų teisinę formą ir neatsižvelgiant į tai, kad jų veikla apribota nedidele investuotojų, perkančių, parduodančių arba išperkančių jų akcijas arba vienetus, grupe;

ii) subjektai, pasinaudoję 4 straipsnio 3 dalyje nustatyta galimybe;

iii) kolektyvinio investavimo fondai arba schemos, įsteigti kitoje nei 7 straipsnyje nurodytoje teritorijoje ir už Europos ekonominės erdvės ribų. Tai taikoma neatsižvelgiant į to fondo ar schemos teisinę formą ir neatsižvelgiant į tai, kad jų veikla apribota nedidele investuotojų, perkančių, parduodančių arba išperkančių jų akcijas arba vienetus, grupe;

e) pajamas, gautas pardavus, padengus arba išpirkus akcijas arba vienetus toliau nurodytuose kolektyvinio investavimo subjektuose, subjektuose, investavimo fonduose arba schemose, jeigu jie tiesiogiai arba netiesiogiai per kitus tokius subjektus, fondus arba schemas arba per 4 straipsnio 2 dalyje nurodytus subjektus arba juridines struktūras investuoja daugiau nei 40 % savo turto į skolinius reikalavimus, nurodytus šios dalies a punkte, arba į vertybinius popierius, nurodytus šios dalies b punkte:

▼M4

i) kolektyvinio investavimo subjektai ar kiti kolektyvinio investavimo fondai ar schemos, kurie yra registruoti kaip tokie pagal bet kurios iš valstybių narių ar Bendrijai nepriklausančių Europos ekonominės erdvės šalių teisę arba turi fondų taisykles ar steigimo dokumentus, kuriuos reglamentuoja vienos iš šių valstybių ar šalių teisės aktai, susiję su kolektyvinio investavimo fondais ar schemomis. Tai taikoma neatsižvelgiant į tokių kolektyvinio investavimo subjektų, fondų ar schemų teisinę formą ir neatsižvelgiant į tai, kad jų veikla apribota nedidele investuotojų, perkančių, parduodančių arba išperkančių jų akcijas arba vienetus, grupe;

ii) subjektai, pasinaudoję 4 straipsnio 3 dalyje nustatyta galimybe;

iii) kolektyvinio investavimo fondai arba schemos, įsteigti kitoje nei 7 straipsnyje nurodytoje teritorijoje ir už Europos ekonominės erdvės ribų. Tai taikoma neatsižvelgiant į to fondo ar schemos teisinę formą ir neatsižvelgiant į tai, kad jų veikla apribota nedidele investuotojų, perkančių, parduodančių arba išperkančių jų akcijas arba vienetus, grupe.

Šio punkto tikslais turtas, kurį kolektyvinio investavimo subjektai ar subjektai arba investavimo fondai arba schemos privalo įkeisti pagal savo susitarimų, sutarčių ar kitų teisinių dokumentų sąlygas, kad jie galėtų įvykdyti savo investavimo tikslus, ir kuris nepriklauso investuotojui bei į kurį pastarasis neturi jokių teisėtų teisių, nelaikomas a punkte nurodytais skoliniais reikalavimais ar b punkte nurodytais vertybiniais popieriais;

f) išmokas pagal gyvybės draudimo sutartį, jei:

i) sutartyje nustatyta pajamų grąžos garantija arba

ii) sutarties faktinis vykdymas daugiau kaip 40 % susijęs su a, b, c, d ir e punktuose nurodytomis palūkanomis arba pajamomis.

Šio punkto tikslais gyvybės draudimo įmonės iki gyvybės draudimo sutarties termino sugrąžintos arba iš dalies sugrąžintos sumos, taip pat gyvybės draudimo įmonės išmokėtos sumos, viršijančios visas gyvybės draudimo įmonei pagal tą pačią gyvybės draudimo sutartį sumokėtas sumas, laikomos išmokomis pagal gyvybės draudimo sutartį. Visų arba dalies teisių pagal gyvybės draudimo sutartį perleidimo trečiajai šaliai atveju perleistų teisių vertė, kuria viršijama visų mokėjimų gyvybės draudimo įmonei suma, taip pat laikoma išmokomis pagal gyvybės draudimo sutartį. Išmoka pagal gyvybės draudimo sutartį, kurioje numatytas tik pensijos arba nustatyto dydžio anuiteto mokėjimas bent penkerius metus, laikoma tokia išmoka, jei toks grąžinimas arba teisių pagal gyvybės draudimo sutartį perleidimas trečiajai šaliai įvyksta nepasibaigus penkerių metų laikotarpiui. Tik dėl mirties, negalios ar ligos išmokėta suma nelaikoma išmoka pagal gyvybės draudimo sutartį.

▼M4

Tačiau kolektyvinio investavimo subjektų arba kitų kolektyvinio investavimo fondų ar schemų, kurie yra registruoti pagal jų taisykles arba turi fondų taisykles arba steigimo dokumentus, kuriuos reglamentuoja jų teisė, atveju valstybės narės gali pasirinkti pirmos pastraipos e punkte minimas pajamas įtraukti į palūkanų apibrėžtį tik tokia apimtimi, kuria tokios pajamos atitinka pajamas, tiesiogiai ar netiesiogiai gautas iš palūkanų, kaip apibrėžta tos pastraipos a, b arba c punkte.

Šios pastraipos f punkto ii papunkčio atveju valstybė narė turi galimybę į palūkanų sąvokos apibrėžtį įtraukti išmokas, neatsižvelgdama į sutarties vykdymo sudėtį, jei jas moka toje valstybėje narėje įsisteigusi gyvybės draudimo įmonė arba jos gaunamos iš tokios įmonės.

Valstybė narė, pasirinkusi vieną arba abi antroje ir trečioje pastraipose numatytas galimybes, apie tai praneša Komisijai. Apie tokį pasirinkimą Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir nuo tokio paskelbimo dienos šio pasirinkimo vykdymas tampa privalomas kitoms valstybėms narėms.

2. 1 dalies pirmos pastraipos b punkto atveju, jeigu mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie sumokėtų, gautų arba į sąskaitą įskaitytų pajamų sumą, palūkanomis laikoma bendra mokėjimo suma.

1 dalies pirmos pastraipos c punkto atveju, jeigu mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie palūkanų ar pajamų, priskaičiuotų ar kapitalizuotų pardavimo, padengimo arba išpirkimo metu, sumą, palūkanomis laikoma bendra mokėjimo suma.

1 dalies pirmos pastraipos d ir e punktų atveju, jeigu mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie pajamų, gautų iš palūkanų, kaip apibrėžta tos pastraipos a, b arba c punkte, dalies dydį, palūkanomis laikoma bendra pajamų suma.

1 dalies pirmos pastraipos f punkto atveju, jeigu mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie išmokos pagal gyvybės draudimo sutartį sumą, palūkanomis laikoma bendra mokėjimo suma.

3. 1 dalies pirmos pastraipos e punkto atveju, jeigu mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie turto, investuoto į skolinius reikalavimus arba atitinkamus vertybinius popierius arba į tame punkte apibrėžtas akcijas ar vienetus, procentinį dydį, laikoma, kad jis yra didesnis nei 40 %. Jeigu mokėjimų tarpininkas negali nustatyti faktiškojo savininko gautų pajamų sumos, pajamos prilyginamos pajamoms iš akcijų arba vienetų pardavimo, padengimo arba išpirkimo.

1 dalies pirmos pastraipos f punkto ii papunkčio atveju, jeigu mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie vykdymo, susijusio su palūkanomis, kaip apibrėžta tos pastraipos a, b, c, d arba e punkte, procentinį dydį, laikoma, kad jis yra didesnis nei 40 %.

▼M4

4. Jeigu palūkanos, kaip apibrėžta 1 dalyje, sumokamos 4 straipsnio 2 dalyje nurodytam subjektui arba juridinei struktūrai ar įskaitomos į tokio subjekto ar juridinės struktūros sąskaitą, laikoma, kad jos priskaičiuotos 2 straipsnio 4 dalyje nurodytam fiziniam asmeniui. Subjekto atveju ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jei subjektas nėra pasinaudojęs 4 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe.

5. 1 dalies pirmos pastraipos c ir e punktų atveju valstybės narės gali reikalauti, kad jų teritorijoje esantys mokėjimų tarpininkai kasmet apskaičiuotų palūkanas arba kitas atitinkamas pajamas, apimančias tam tikrą laikotarpį, kuris negali būti ilgesnis nei vieneri metai, ir tokias kasmet apskaičiuotas palūkanas arba kitas atitinkamas pajamas prilygintų palūkanoms, net jei per tą laikotarpį joks pardavimas, padengimas arba išpirkimas neįvyksta.

6. Nukrypstant nuo 1 dalies pirmos pastraipos d ir e punktų, valstybės narės gali neįtraukti į palūkanų apibrėžtį tose nuostatose nurodytų pajamų, kurias paskirsto kolektyvinio investavimo subjektai ar subjektai arba investavimo fondai ar schemos, turintys fondų taisykles ar steigimo dokumentus, kuriuos reglamentuoja jų teisė, kai tokių kolektyvinio investavimo subjektų, subjektų, fondų ar schemų tiesioginė arba netiesioginė investicija į tos pastraipos a punkte nurodytus skolinius reikalavimus arba į tos pastraipos b punkte nurodytus vertybinius popierius sudaro ne daugiau kaip 15 % jų turto.

Nukrypstant nuo 4 dalies, valstybės narės gali neįtraukti į 1 dalyje pateiktą palūkanų apibrėžtį tų palūkanų, kurios sumokamos 4 straipsnio 2 dalyje nurodytam subjektui arba juridinei struktūrai, kurio (-os) pagrindinis administracijos centras yra jų teritorijoje, ar įskaitomos į jo(s) sąskaitą, jeigu tokio subjekto arba juridinės struktūros tiesioginė arba netiesioginė investicija į 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytus skolinius reikalavimus arba į tos pastraipos b punkte nurodytus vertybinius popierius sudaro ne daugiau kaip 15 % jo (-s) turto. Subjekto atveju ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jei subjektas nėra pasinaudojęs 4 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe.

Valstybė narė, pasirinkusi vieną arba abi pirmoje ir antroje pastraipose numatytas galimybes, apie tai praneša Komisijai. Apie tokį pasirinkimą Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir nuo tokio paskelbimo dienos šio pasirinkimo vykdymas tampa privalomas kitoms valstybėms narėms.

7. 1 dalies pirmos pastraipos e punkte bei f punkto ii papunktyje ir 3 dalyje nurodytos 40 % ribos nuo 2016 m. sausio 1 d. yra 25 %.

8. 1 dalies pirmos pastraipos e punkte ir 6 dalyje nurodyti procentiniai dydžiai nustatomi pagal investicinę politiką arba pagal investavimo strategiją ir tikslus, nustatytus dokumentuose, kurie reglamentuoja atitinkamų kolektyvinio investavimo subjektų, subjektų, investavimo fondų arba schemų veiklą.

Šios dalies tikslais dokumentai – tai:

▼M4

a) atitinkamų kolektyvinio investavimo subjektų, subjektų, investavimo fondų arba schemų fondų taisyklės arba steigimo dokumentai;

b) susitarimas, sutartis ar kitas teisinis dokumentas, kurį sudarė atitinkami kolektyvinio investavimo subjektai, subjektai, investavimo fondai arba schemos ir kurie pateikti ekonominės veiklos vykdytojui, ir

c) brošiūra ar panašus dokumentas, kurį išleido atitinkami kolektyvinio investavimo subjektai, subjektai, investavimo fondai arba schemos arba kuris buvo išleistas jų vardu ir buvo pateiktas jų investuotojams.

Jeigu dokumentuose investicinė politika ar investavimo strategija ir tikslai nenustatyti, minėti procentiniai dydžiai nustatomi atsižvelgiant į atitinkamų kolektyvinio investavimo subjektų, subjektų, investavimo fondų arba schemų faktinę turto sudėtį, nustatytą pagal jų turto vidurkį paskutinio ataskaitinio laikotarpio, einančio iki dienos, kurią mokėjimų tarpininkas sumoka palūkanas arba garantuoja jų sumokėjimą faktiškajam savininkui, pradžioje arba pirmosios pusmečio ataskaitos dieną ir minėto laikotarpio pabaigoje. Naujų įsteigtų kolektyvinio investavimo subjektų, subjektų, investavimo fondų arba schemų atveju tokia faktinė turto sudėtis nustatoma pagal turto vidurkį pradžios dieną ir pirmojo turto vertinimo metu, kaip nustatyta atitinkamų kolektyvinio investavimo subjektų, subjektų, fondų arba schemų veiklą reglamentuojančiuose dokumentuose.

Turto sudėtis nustatoma pagal valstybės narės arba Sąjungai nepriklausiančios Europos ekonominės erdvės šalies, kurioje kolektyvinio investavimo subjektas arba kitas kolektyvinio investavimo fondas ar schema yra registruoti kaip tokie, taisykles arba pagal teisę, reglamentuojančią jų taisykles ar steigimo dokumentus. Taip nustatyta turto sudėtis yra privaloma visoms kitoms valstybėms narėms.

9. 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytos pajamos palūkanomis laikomos tik tuo atveju, jeigu vertybiniai popieriai, duodantys tokias pajamas, buvo pirmą kartą išleisti 2014 m. liepos 1 d. arba vėliau. Iki tos datos išleisti vertybiniai popieriai neįtraukiami apskaičiuojant tos pastraipos e punkte ir 6 dalyje nurodytus procentinius dydžius.

10. Išmokos pagal gyvybės draudimo sutartį palūkanomis pagal 1 dalies pirmos pastraipos f punktą laikomos tik tuo atveju, jeigu gyvybės draudimo sutartis, numatanti tokias išmokas, pirmą kartą buvo pasirašyta 2014 m. liepos 1 d. arba vėliau.

11. Valstybės narės turi galimybę 1 dalies pirmos pastraipos e punkto i papunktyje nurodytas pajamas, gautas pardavus, padengus arba išpirkus akcijas arba vienetus inkorporuotuose kolektyvinio investavimo subjektuose, kurie nėra KIPVPS, kuriems išduotas leidimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/65/EB ([1]), laikyti palūkanomis tik tuo atveju, jeigu jos tiems kolektyvinio investavimo subjektams priskaičiuotos 2014 m. liepos 1 d. arba vėliau.

([1]) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektus (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

▼B

7 straipsnis

Teritorinė taikymo sritis

Ši direktyva taikoma palūkanoms, kurias moka mokėjimų tarpininkas, įsisteigęs teritorijoje, kuriai taikoma Sutartis pagal jos 299 straipsnį.

II SKYRIUS

KEITIMASIS INFORMACIJA

▼M4

8 straipsnis

Mokėjimų tarpininko teikiama informacija

1. Jei faktiškasis savininkas gyvena kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra įsisteigęs mokėjimų tarpininkas, kaip būtiniausia informacija, kurią mokėjimų tarpininkas turi pateikti savo įsisteigimo valstybės narės kompetentingai institucijai, turi būti nurodyta:

a) faktiškojo savininko tapatybė ir gyvenamoji vieta, nustatyta pagal 3 straipsnį, arba bendros faktiškosios nuosavybės atvejais – visų faktiškųjų savininkų, kuriems taikoma 1 straipsnio 1 dalis, tapatybė ir gyvenamoji vieta;

b) mokėjimų tarpininko pavadinimas ir adresas;

c) faktiškojo savininko sąskaitos numeris arba, jeigu jo nėra, – nurodomas skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, arba gyvybės draudimo sutartis, vertybinis popierius, akcija arba vienetas, už kuriuos mokamos tokios palūkanos;

d) informacija apie palūkanų mokėjimą remiantis 2 dalimi.

Jei faktiškasis savininkas yra kitos valstybės narės nei ta, kurioje yra mokėjimų tarpininko pagrindinis administracijos centras pagal 4 straipsnio 2 dalį, rezidentas, toks mokėjimų tarpininkas pateikia valstybės narės, kurioje yra jo pagrindinis administracijos centras, kompetentingai institucijai šios dalies pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytą informaciją. Be to, tas mokėjimų tarpininkas praneša:

i) gautų ar garantuotų palūkanų bendrą sumą, kuri laikoma priskaičiuota jos faktiškiesiems savininkams;

ii) kai fizinis asmuo tampa faktiškuoju savininku pagal 2 straipsnio 4 dalies c punktą – sumą, kuri laikoma priskaičiuota tam fiziniam asmeniui, ir tokio priskaičiavimo datą.

2. Būtinoje informacijoje apie palūkanų mokėjimą, kurią turi pateikti mokėjimų tarpininkas, išskiriamos tokios palūkanų kategorijos ir nurodoma:

▼M4

a) jeigu mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte: sumokėtų ar įskaitytų į sąskaitą palūkanų suma;

b) jeigu mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte: visų sumokėtų, gautų arba į sąskaitą įskaitytų pajamų suma arba mokėjimo bendra suma;

c) jei mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c arba e punkte: tuose punktuose nurodytų palūkanų ar pajamų suma arba bendra iš pardavimo, išpirkimo ar padengimo gautų pajamų suma;

d) jeigu mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos d punkte: tame punkte nurodyta pajamų suma arba bendra paskirstymo suma;

e) jeigu mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 4 dalyje: kiekvienam faktiškajam savininkui, nurodytam 1 straipsnio 1 dalyje, priskiriama palūkanų suma;

f) jei valstybė narė pasirenka 6 straipsnio 5 dalyje nurodytą galimybę: kasmet apskaičiuota palūkanų arba kitų atitinkamų pajamų suma;

g) jeigu mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punkte: išmoka, apskaičiuota pagal tą nuostatą, arba bendra mokėjimo suma. Jei perleidimo trečiajai šaliai atveju mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie perleistą vertę: visos gyvybės draudimo įmonei pagal gyvybės draudimo sutartį sumokėtos sumos.

Mokėjimų tarpininkas informuoja valstybės narės, kurioje jis įsisteigęs kompetentingą instituciją, arba, 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto mokėjimų tarpininko atveju, – valstybės narės, kurioje yra jo pagrindinis administracijos centras, kompetentingą instituciją, kai jis praneša bendras sumas pagal šios dalies pirmos pastraipos b, c, d ir g punktus.

3. Bendros faktiškosios nuosavybės atveju mokėjimų tarpininkas praneša savo įsisteigimo valstybės narės kompetentingais institucijai arba, 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto mokėjimų tarpininko atveju, – valstybės narės, kurioje yra jo pagrindinis administracijos centras, kompetentingai institucijai apie tai, ar kiekvienam faktiškajam savininkui nurodyta suma yra visa suma, bendrai priskiriama faktiškiesiems savininkams, faktinė tokios sumos dalis, susijusi su atitinkamu faktiškuoju savininku, ar lygi dalis.

4. Nepaisant 2 dalies, valstybės narės gali leisti mokėjimų tarpininkams pateikti tik šią informaciją:

a) jei mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b arba d punkte: bendrą palūkanų ar pajamų sumą;

▼M4

b) jei mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c arba e punkte: bendrą iš pardavimo, išpirkimo arba padengimo gautų pajamų, susijusių su tokiais mokėjimais, sumą;

c) jeigu mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punkte: išmokas, apie kurias mokėjimų tarpininkas tiesiogiai arba per savo fiskalinį agentą, arba kitos valstybės narės kompetentingą instituciją kitaip neinformavo faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybės narės kompetentingos institucijos pagal teisines nuostatas, kurios skiriasi nuo tų, kurios būtinos šiai direktyvai įgyvendinti, arba bendrą sumą, išmokėtą pagal gyvybės draudimo sutartis, pagal kurias atliekami tokie mokėjimai.

Mokėjimų tarpininkas informuoja, ar jis praneša bendras sumas pagal šios dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktus.

▼B

9 straipsnis

Automatinis keitimasis informacija

1. Mokėjimų tarpininko valstybės narės kompetentinga institucija perduoda 8 straipsnyje nurodytą informaciją faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybės narės kompetentingai institucijai.

▼M4

1a. Valstybės narės, kurioje ekonominės veiklos vykdytojas yra įsisteigęs, kompetentinga institucija kitos valstybės narės, kurioje yra subjekto arba juridinės struktūros pagrindinis administracijos centras, kompetentingai institucijai praneša 4 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodytą informaciją.

1b. Jeigu mokėjimų tarpininkas, kaip apibrėžta 4 straipsnio 2 dalyje, perkelia savo pagrindinį administracijos centrą į kitą valstybę narę, ankstesnės valstybės narės kompetentinga institucija naujosios valstybės narės kompetentingai institucijai praneša 4 straipsnio 2 dalies septintoje pastraipoje nurodytą informaciją.

2. Informacijos perdavimas yra automatinis ir vyksta mažiausiai kartą per metus, per šešis mėnesius nuo mokėjimų tarpininko ar ekonominės veiklos vykdytojo valstybės narės mokestinių metų pabaigos, ir perduodama informacija apima šiuos tais metais įvykusius įvykius:

i) visus palūkanų mokėjimus;

ii) visus atvejus, kai fiziniai asmenys tapo faktiškaisiais savininkais pagal 2 straipsnio 4 dalį;

iii) visus 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto mokėjimų tarpininko pagrindinio administracijos centro pasikeitimus.

▼B

3. Direktyvos 77/799/EEB nuostatos taikomos keitimuisi informacija pagal šią direktyvą, su sąlyga, kad nuo jų nenukrypsta šios direktyvos nuostatos. Tačiau Direktyvos 77/799/EEB 8 straipsnio nuostatos netaikomos informacijai, teikiamai pagal šį skyrių.

III SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

10 straipsnis

Pereinamasis laikotarpis

▼M4

1. Pereinamuoju laikotarpiu, prasidedančiu 17 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą dieną ir laikantis 13 straipsnio 1 dalies, Liuksemburgas ir Austrija neprivalo taikyti II skyriaus nuostatų.

Tačiau šioms šalims kitos valstybės narės teikia informaciją pagal II skyrių.

Pereinamuoju laikotarpiu šios direktyvos tikslas yra užtikrinti minimalų veiksmingą palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, vienoje valstybėje narėje mokamų faktiškiesiems savininkams, kurie mokesčių tikslais yra kitos valstybės narės rezidentai, apmokestinimą.

▼B

2. Pereinamasis laikotarpis baigiasi pirmųjų visų fiskalinių metų pabaigoje po vėlesnės iš tokių datų:

— data, kurią įsigalioja susitarimas, priimtas po Tarybos vieningo sprendimo, tarp Europos Bendrijos ir paskutinės iš šių valstybių: Šveicarijos Konfederacijos, Lichtenšteino Kunigaikštystės, San Marino Respublikos, Monako Kunigaikštystės ir Andoros Kunigaikštystės, numatančio keitimąsi informacija pagal prašymą kaip apibrėžta OECD Pavyzdiniame susitarime dėl keitimosi informacijos mokesčių klausimais, išleistame 2002 m. balandžio 18 d. (toliau – OECD pavyzdinis susitarimas), dėl palūkanų mokėjimų, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, kuriuos atitinkamose jų teritorijose įsisteigę mokėjimų tarpininkai atlieka faktiškiesiems savininkams, gyvenantiems teritorijoje, kuriai taikoma ši direktyva, papildomai prie tuo pačiu metu tų pačių šalių taikomo išskaičiuojamojo mokesčio tokiems mokėjimams tarifu, apibrėžtu atitinkamiems 11 straipsnio 1 dalyje minimiems laikotarpiams,

— data, kurią Taryba vieningai sutaria, kad Jungtinės Amerikos Valstijos yra pasiryžusios keistis informacija pagal prašymą, kaip apibrėžta OECD pavyzdiniame susitarime, apie palūkanų mokėjimus, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, kuriuos jų teritorijoje įsisteigę mokėjimų tarpininkai atlieka faktiškiesiems savininkams, gyvenantiems teritorijoje, kuriai taikoma ši direktyva.

▼M4

3. Pereinamojo laikotarpio pabaigoje Liuksemburgas ir Austrija turi taikyti II skyriaus nuostatas ir nebetaiko 11 ir 12 straipsniuose numatytų išskaičiuojamojo mokesčio ir pajamų pasidalijimo. Jei Liuksemburgas arba Austrija nutaria taikyti II skyriaus nuostatas pereinamuoju laikotarpiu, jos nebetaiko 11 ir 12 straipsniuose numatytų išskaičiuojamojo mokesčio ir pajamų pasidalijimo.

▼B

11 straipsnis

Išskaičiuojamasis mokestis

▼M4

1. 10 straipsnyje nurodytu pereinamuoju laikotarpiu, jei faktiškasis savininkas gyvena kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra įsisteigęs mokėjimų tarpininkas arba, 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto mokėjimų tarpininko atveju, kurioje yra tokio mokėjimų tarpininko pagrindinis administracijos centras, Liuksemburgas ir Austrija taiko 15 % dydžio išskaičiuojamąjį mokestį pirmus trejus pereinamojo laikotarpio metus, 20 % vėlesnius trejus metus ir 35 % vėliau.

2. Mokėjimų tarpininkas išskaičiuojamąjį mokestį taiko laikydamasis tokios tvarkos:

a) jeigu mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte: nuo sumokėtų ar įskaitytų į sąskaitą palūkanų sumos;

b) jeigu mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte: nuo visų sumokėtų, gautų arba į sąskaitą įskaitytų pajamų sumos;

c) jei mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c arba e punkte: nuo tuose punktuose nurodytų palūkanų ar pajamų sumos arba taikant lygiavertį mokestį visai iš pardavimo, išpirkimo arba padengimo gautų pajamų sumai, kurį turi sumokėti faktiškasis savininkas;

d) jeigu mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos d punkte: nuo tame punkte nurodytų pajamų sumos;

e) jeigu mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 4 dalyje: nuo kiekvienam faktiškajam savininkui, nurodytam 1 straipsnio 1 dalyje, priskiriamos palūkanų sumos. Bendra suma, kuriai taikomas mokestis, negali viršyti subjekto arba juridinės struktūros gautų ar jam (jai) garantuotų palūkanų sumos;

f) jei valstybė narė pasirenka 6 straipsnio 5 dalyje nurodytą galimybę: nuo kasmet apskaičiuojamų palūkanų arba kitų atitinkamų pajamų sumos;

▼M4

g) jeigu mokamos palūkanos, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punkte: nuo išmokos, apskaičiuotos pagal minėto punkto nuostatą, sumos. Valstybės narės gali leisti mokėjimų tarpininkams taikyti išskaičiuojamąjį mokestį tik išmokoms, apie kurias mokėjimų tarpininkas arba jo fiskaliniai agentai dar neinformavo faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybės narės kompetentingos institucijos pagal teisinę nuostatą, kuri skiriasi nuo tų, kurios būtinos šiai direktyvai įgyvendinti.

Pervesdamas išskaičiuojamojo mokesčio pajamas kompetentingai institucijai mokėjimų tarpininkas jai praneša faktiškųjų savininkų, susijusių su taikomu išskaičiuojamuoju mokesčiu, skaičių, suskirstydamas juos pagal atitinkamas valstybes nares, kurių rezidentai jie yra.

▼B

3. ►M4 2 dalies a, b ir c punktų ◄ tikslais išskaičiuojamasis mokestis imamas proporcingai laikotarpiui, kurį faktiškais savininkas turi skolinį reikalavimą. Jei mokėjimų tarpininkas negali nustatyti turėjimo laikotarpio remdamasis savo turima informacija, jis laiko, kad faktiškasis savininkas turėjo skolinį reikalavimą visą jo egzistavimo laikotarpį, nebent jis pateikia įsigijimo datos įrodymus.

4. Tai, kad mokėjimų tarpininko valstybė narė ima išskaičiuojamąjį mokestį, nekliudo faktiškojo savininko gyvenamosios vietos mokesčių tikslais valstybei narei apmokestinti pajamų pagal jos nacionalinę teisę, laikantis Sutarties.

▼M4

5. Pereinamuoju laikotarpiu išskaičiuojamąjį mokestį taikančios valstybės narės gali nustatyti, kad ekonominės veiklos vykdytojas, mokantis arba garantuojantis palūkanas 4 straipsnio 2 dalyje nurodytam subjektui arba juridinei struktūrai, kurio pagrindinis administracijos centras yra kitoje valstybėje narėje, yra laikomas mokėjimų tarpininku vietoj subjekto arba juridinės struktūros, ir taiko išskaičiuojamąjį mokestį toms palūkanoms, nebent tas subjektas arba juridinė struktūra oficialiai sutiko, kad informacija apie jo pavadinimą, jei yra, teisinę formą, pagrindinio administracinio centro vietą ir bendrą jam sumokėtų arba garantuotų palūkanų sumą būtų perduota 4 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje nustatyta tvarka.

▼B

12 straipsnis

Pajamų pasidalijimas

1. Valstybės narės, imančios išskaičiuojamąjį mokestį pagal 11 straipsnio 1 dalį, pasilieka sau 25 % pajamų, o 75 % pajamų perveda palūkanų faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybei narei.

2. Valstybės narės, imančios išskaičiuojamąjį mokestį pagal 11 straipsnio 5 dalį, pasilieka sau 25 % pajamų, o 75 % perveda kitoms valstybės narėms, proporcingai pervedimams, įvykdytiems pagal šio straipsnio 1 dalį.

▼B

3. Tokie pervedimai atliekami vėliausiai per šešių mėnesių laikotarpį nuo mokėjimų tarpininko valstybės narės mokestinių metų pabaigos 1 straipsnio dalies atveju, arba nuo ekonominės veiklos vykdytojo valstybės narės mokestinių metų pabaigos 2 straipsnio dalies atveju.

4. Išskaičiuojamąjį mokestį imančios valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad užtikrintų tinkamą pajamų pasidalijimo sistemos veikimą.

▼M4

13 straipsnis

Išskaičiuojamojo mokesčio tvarkos taikymo išimtys

1. Valstybės narės, taikančios išskaičiuojamąjį mokestį pagal 11 straipsnį, siekdamos užtikrinti, kad faktiškieji savininkai galėtų prašyti, kad mokestis nebūtų išskaičiuojamas, numato šias procedūras:

a) procedūrą, kuri leidžia faktiškajam savininkui aiškiai įgalioti mokėjimų tarpininką teikti informaciją pagal II skyrių, kai toks įgaliojimas apima visas to mokėjimų tarpininko faktiškajam savininkui priskiriamas palūkanas; tokiu atveju taikomas 9 straipsnis;

b) procedūrą, kuri užtikrina, kad išskaičiuojamuoju mokesčiu nebūtų apmokestinama, jei faktiškasis savininkas savo mokėjimų tarpininkui pateikia pažymą, kurią jo vardu pagal 2 dalį išduoda jo gyvenamosios vietos mokesčių tikslais valstybės narės kompetentinga institucija.

2. Faktiškojo savininko prašymu jo gyvenamosios vietos mokesčių tikslais valstybės narės kompetentinga institucija išduoda pažymą, kurioje pateikiama ši informacija:

a) faktiškojo savininko vardas, pavardė, adresas, mokesčių mokėtojo identifikacinis arba lygiavertis numeris ir gimimo data bei vieta;

b) mokėjimų tarpininko pavadinimas ir adresas;

c) faktiškojo savininko sąskaitos numeris arba, jei tokio nėra, garantijos identifikacija.

Tokia pažyma galioja ne ilgiau kaip trejus metus. Ji išduodama visiems to prašantiems faktiškiesiems savininkams per du mėnesius nuo prašymo pateikimo.

▼B

14 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo panaikinimas

1. Faktiškojo savininko gyvenamosios vietos mokesčių tikslais valstybė narė užtikrina panaikinimą bet kokio dvigubo apmokestinimo, galinčio atsirasti dėl imamo išskaičiuojamojo mokesčio, minimo 11 straipsnyje, remiantis 2 ir 3 straipsnio dalių nuostatomis.

▼B

2. ►M4 Jeigu faktiškajam savininkui priskirtos palūkanos mokėjimų tarpininko valstybėje narėje buvo apmokestintos išskaičiuojamuoju mokesčiu, faktiškojo savininko gyvenamosios vietos mokesčių tikslais valstybė narė pagal savo nacionalinius įstatymus suteikia jam mokesčių kreditą, kurio suma lygi išskaičiuotam mokesčiui. ◄ Jei ši suma yra didesnė nei mokestis, kurį reikia sumokėti pagal nacionalinius įstatymus, gyvenamosios vietos mokesčių tikslais valstybė narė grąžina viršijančią išskaičiuojamojo mokesčio sumą faktiškajam savininkui.

▼M4

3. Jeigu be 11 straipsnyje nurodyto išskaičiuojamojo mokesčio faktiškajam savininkui priskirtos palūkanos buvo papildomai apmokestintos kitos rūšies išskaičiuojamuoju mokesčiu, o faktiškojo savininko gyvenamosios vietos mokesčių tikslais valstybė narė tokiam išskaičiuojamajam mokesčiui pagal savo nacionalinius įstatymus arba konvencijas dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo suteikia mokesčių kreditą, toks kitos rūšies išskaičiuojamasis mokestis turi būti kredituojamas prieš pradedant taikyti 2 dalyje nustatytą procedūrą.

▼B

4. Faktiškojo savininko gyvenamosios vietos mokesčių tikslais valstybė narė gali pakeisti 2 ir 3 dalyse nurodomą mokesčio kredito mechanizmą 11 straipsnyje minimo išskaičiuojamojo mokesčio grąžinimu.

15 straipsnis

Apyvartiniai skolos vertybiniai popieriai

1. 10 straipsnyje minimu pereinamuoju laikotarpiu, bet vėliausiai iki 2010 m. gruodžio 31 d., vidaus ir tarptautinės obligacijos bei kiti apyvartiniai skolos vertybiniai popieriai, kurie pirmą kartą buvo išleisti iki 2001 m. kovo 1 d. arba kuriems pirminiai emisijos prospektai buvo iki tos datos patvirtinti kompetentingų institucijų kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 80/390/EEB ([1]) arba atsakingų institucijų trečiosiose šalyse, nelaikomi skoliniais reikalavimais, apibrėžtais 6 straipsnio 1 dalies a punkte, su sąlyga, kad tolesnių tokių apyvartinių skolos vertybinių popierių emisijų nebuvo atlikta 2002 m. kovo 1 d. ar vėliau. Tačiau jei 10 straipsnyje minimas pereinamasis laikotarpis tęsiasi ilgiau nei iki 2010 m. gruodžio 31 d., šio straipsnio nuostatos ir toliau taikomos tik tokiems apyvartiniams skolos vertybiniams popieriams:

— kuriuose yra bendros sumos (*gross-up*) ir išankstinio išpirkimo sąlygos ir

— jei 4 straipsnyje apibrėžtas mokėjimų tarpininkas yra įsteigtas valstybėje narėje, imančioje 11 straipsnyje minimą išskaičiuojamąjį mokestį, ir tas mokėjimų tarpininkas moka palūkanas arba garantuoja palūkanų mokėjimą tiesioginei faktiškojo savininko kitos valstybės narės rezidento naudai.

Jei 2002 m. kovo 1 d. arba vėliau atliekama tolesnė emisija pirmiau minėtų apyvartinių skolos vertybinių popierių, išleistų Vyriausybės arba susijusio subjekto, veikiančio kaip valdžios institucija arba kurio vaidmenį pripažįsta tarptautinė sutartis, kaip nurodyta ►M4 III priede ◄, visa tokių vertybinių popierių emisija, sudaroma pirminės ir bet kokios vėlesnės emisijos, laikoma skoliniu reikalavimu, apibrėžtu 6 straipsnio 1 dalies a punkte.

([1]) OL L 100, 1980 4 17, p. 1. Direktyva, panaikinta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/34/EB (OL L 184, 2001 7 6, p. 1).

▼B

Jei 2002 m. kovo 1 d. arba vėliau atliekama tolesnė emisija pirmiau minėtų apyvartinių skolos vertybinių popierių, išleistų bet kokio kito emitento, kuriam netaikoma antra pastraipa, tokia tolesnė emisija laikoma skoliniu reikalavimu, apibrėžtu 6 straipsnio 1 dalies a punkte.

2. Nė viena šio straipsnio nuostata nekliudo valstybėms narėms apmokestinti pajamų, gautų iš 1 straipsnio dalyje nurodytų apyvartinių skolos vertybinių popierių, pagal jų nacionalinius įstatymus.

IV SKYRIUS

KITOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

16 straipsnis

Kiti išskaičiuojamieji mokesčiai

Ši direktyva nekliudo valstybėms narėms imti kitų rūšių išskaičiuojamojo mokesčio nei nurodytas 11 straipsnyje pagal jų nacionalinius įstatymus arba dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis.

17 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Iki 2004 m. sausio 1 d. valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, įgyvendinančius šią direktyvą. Jos nedelsdamos praneša apie tai Komisijai.

2. Valstybės narės taiko šias nuostatas nuo ►M2 2005 m. liepos 1 d. ◄ su sąlyga, kad:

i) Šveicarijos Konfederacija, Lichtenšteino Kunigaikštystė, San Marino Respublika, Monako Kunigaikštystė ir Andoros Kunigaikštystė nuo tos pačios dienos taiko priemones, lygiavertes nurodytoms šioje direktyvoje, pagal susitarimus, jų sudarytus su Europos bendrija po Tarybos vieningai priimto sprendimo;

ii) galioja visi susitarimai, numatantys, kad visos susijusios ar asocijuotos teritorijos (Normandijos salos, Meno sala ir priklausomos arba asocijuotos teritorijos Karibuose) nuo tos pačios dienos taiko automatinį keitimąsi informacija tokiu pat būdu, koks numatytas šios direktyvos II skyriuje (arba 10 straipsnyje nustatytu pereinamuoju laikotarpiu taiko išskaičiuojamąjį mokestį tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios yra numatytos 11 ir 12 straipsniuose).

3. Taryba likus mažiausiai šešiems mėnesiams iki 2005 m. sausio 1 d. vieningai nusprendžia, ar 2 dalyje išdėstytos sąlygos bus tenkinamos, atsižvelgdama į atitinkamų priemonių įsigaliojimo datas

▼B

trečiosiose šalyse ir priklausomose ar asocijuotose teritorijose. Jei Taryba nenusprendžia, kad sąlygos bus tenkinamos, ji, remdamasi Komisijos pasiūlymu, vieningai patvirtina naują datą dėl 2 dalies taikymo.

4. Valstybės narės, priimdamos šiai direktyvai įgyvendinti reikalingas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

5. Valstybės narės nedelsdamos informuoja apie tai Komisiją ir pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus ir koreliacinę šios direktyvos ir priimtų nacionalinių nuostatų lentelę.

18 straipsnis

Peržiūra

►M4 Komisija kas trejus metus praneša Tarybai apie šios direktyvos veikimą pagal IV priede išvardytus statistinius duomenis, kuriuos kiekviena valstybė narė pateikia Komisijai. ◄ Remdamasi šiais pranešimais, Komisija tam tikrais atvejais siūlo Tarybai atlikti šios direktyvos pakeitimus, kurie gali pasirodyti reikalingi siekiant geriau užtikrinti veiksmingą pajamų apmokestinimą ir pašalinti nepageidaujamus konkurencijos iškraipymus.

▼M4

18a straipsnis

Įgyvendinamosios priemonės

1. Komisija, laikydamasi 18b straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, gali patvirtinti priemones dėl:

a) duomenų teikėjų, kurių paslaugomis gali naudotis mokėjimų tarpininkai norėdami gauti informaciją, kurios reikia norint tinkamai pagal 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b, d ir e punktus tvarkyti pajamas, nustatymo;

b) 9 straipsnyje nurodytam elektroniniam keitimuisi informacija būtinų bendrų formų ir praktinės tvarkos nustatymo;

c) pažymų ir kitų dokumentų, sudarančių palankesnes sąlygas šios direktyvos taikymui, ypač išskaičiuojamąjį mokestį taikančiose valstybėse narėse išduodamų dokumentų, naudojamų 14 straipsnio tikslais faktiškojo savininko gyvenamosios vietos mokesčių tikslais valstybėje narėje, bendrų formų nustatymo.

▼M4

2. Komisija atnaujina III priede nustatytą sąrašą tiesiogiai susijusių valstybių narių prašymu.

18b straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Administracinio bendradarbiavimo mokesčių srityje komitetas (toliau – Komitetas).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

▼B

19 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

20 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼M4

I PRIEDAS

Subjektų ir juridinių struktūrų, kurie 2 straipsnio 3 dalies tikslais laikomi veiksmingai neapmokestinamais, kategorijų orientacinis sąrašas

1. Subjektai ir juridinės struktūros, kurių įsisteigimo vieta arba pagrindinis administracijos centras yra 7 straipsnyje apibrėžtai šios direktyvos teritorinio taikymo sričiai nepriklausančioje šalyje ar jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje ir kurie nenurodyti 17 straipsnio 2 dalyje:

Šalys ir jurisdikcijai priklausančios teritorijos	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos
Antigva ir Barbuda	*International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Anžuanas (Komorai)	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Bahamos	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *Foundation* (Fondas) *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Bahreinas	Finansinis patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė
Barbadosas	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė) *International Society with Restricted Liability* (Ribotos atsakomybės tarptautinė bendrovė)
Belizas	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Bermuda	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė Neapmokestinama bendrovė
Brunėjus	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė) *International trust* (Tarptautinis patikos fondas) *International Limited Partnership* (Tarptautinė komanditinė ūkinė bendrija)
Kuko Salos	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International trust* (Tarptautinis patikos fondas) *International company* (Tarptautinė bendrovė) *International partnership* (Tarptautinė bendrija)
Kosta Rika	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė Bendrovė

▼M4

Šalys ir jurisdikcijai priklausančios teritorijos	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos
Džibutis	Neapmokestinama bendrovė Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė
Dominika	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Fidžis	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė
Prancūzijos Polinezija	*Société* (Bendrovė) *Société de personnes* (Bendrija) *Société en participation* (Bendra įmonė) Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė
Grenada	*International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė) Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė
Guamas	Bendrovė Individuali įmonė *Partnership* (Bendrija) Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė
Gvatemala	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *Fundación* (Fondas)
Honkongas	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *Private Limited Company* (Ribotos atsakomybės bendrovė)
Kiribatis	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė
Labuanas (Malaizija)	*Offshore company* (Ofšorinė bendrovė) *Malaysian offshore bank* (Malaizijos ofšorinis bankas) *Offshore limited partnership* (Komanditinė ofšorinė bendrija) *Offshore trust* (Ofšorinis patikos fondas)
Libanas	Bendrovės, kurioms taikoma ofšorinių bendrovių veiklą reglamentuojanti tvarka Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė
Liberija	Bendrovė ne rezidentė Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė
Makao	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *Fundação* (Fondas)
Maldyvai	Bendrovė *Partnership* (Bendrija) Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė
Marianos Šiaurinės Salos	*Foreign sales corporation* (Užsienio pardavimo korporacija) *Offshore banking corporation* (Ofšorinė bankų korporacija) Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė

▼M4

Šalys ir jurisdikcijai priklausančios teritorijos	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos
Maršalo Salos	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Mauricijus	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *Global business company categories 1 and 2* (1 ir 2 kategorijų pasaulio verslo bendrovė)
Mikronezija	Bendrovė *Partnership* (Bendrija) Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė
Nauru	*Trusts/nominee company* (Patikos fondai/patikėtinė bendrovė) Bendrovė Partnership (Bendrija) Individuali įmonė Užsienyje paveldimas turtas Užsienyje esantis turtas Kitos verslo formos pagal susitarimą su Vyriausybe
Naujoji Kaledonija	*Société* (Bendrovė) *Société civile* (Bendrovė – civilinės teisės subjektas) *Société de personnes* (Bendrija) Bendra įmonė Mirusių asmenų turto paveldėjimo bendrovė Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė
Naujoji Zelandija	Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė
Niujė	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Panama	*Fideicomiso* (Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos teisė) ir patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė *Fundación de interés privado* (Fondas) *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Palau	Bendrovė *Partnership* (Bendrija) Individuali įmonė Atstovybė *Credit union* (Kredito unija) *Cooperative* (Kooperatyvas) Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė
Filipinai	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė
Puerto Rikas	*Estate* (Valda) Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International banking entity* (Tarptautinė bankininkystės įmonė)
Sent Kitsas ir Nevis	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė Fondas Neapmokestinama bendrovė Neapmokestinama ribotos atsakomybės bendrija

▼**M4**

Šalys ir jurisdikcijai priklausančios teritorijos	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos
Sent Lusija	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Sent Vinsentas ir Grenadinai	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Sant Tomė ir Prinsipė	*International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė) Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė
Samoa	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International trust* (Tarptautinis patikos fondas) *International company* (Tarptautinė bendrovė) *Offshore bank* (Ofšorinis bankas) *Offshore insurance company* (Ofšorinė draudimo bendrovė) *International partnership* (Tarptautinė bendrija) *Limited partnership* (Komanditinė ūkinė bendrija)
Seišeliai	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Singapūras	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė
Saliamono Salos	Bendrovė *Partnership* (Bendrija) Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė
Pietų Afrika	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė
Tonga	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė
Tuvalu	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *Provident fund* (Kaupiamasis fondas)
Jungtiniai Arabų Emyratai	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *Offshore company* (Ofšorinė bendrovė)
Delavaro valstija (JAV)	Ribotos atsakomybės bendrovė
Vajomingo valstija (JAV)	Ribotos atsakomybės bendrovė
JAV Mergelių Salos	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė Neapmokestinama bendrovė

▼M4

Šalys ir jurisdikcijai priklausančios teritorijos	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos
Urugvajus	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *Sociedad Anónima Financiera de Inversión* (Investicinė finansų akcinė bendrovė)
Vanuatu	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė Neapmokestinama bendrovė *International company* (Tarptautinė bendrovė)

2. Subjektai ir juridinės struktūros, kurių įsisteigimo vieta arba pagrindinis administracijos centras yra 17 straipsnio 2 dalyje nurodytoje šalyje arba jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje ir kuriems 2 straipsnio 3 dalis taikoma tol, kol atitinkama šalis arba jurisdikcijai priklausanti teritorija priims nuostatas, lygiavertes nurodytosioms 4 straipsnio 2 dalyje:

Šalys ir jurisdikcijai priklausančios teritorijos	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos
Andora	Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė
Angilija	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)
Aruba	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *Stichting Particulier Fonds* (Privatus fondas)
Britanijos Mergelių Salos	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė Bendrovė
Kaimanų Salos	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė Neapmokestinama bendrovė
Gernsis	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė Bendrovė Fondas
Meno Sala	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė Bendrovė
Džersis	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė Bendrovė Fondas
Lichtenšteinas	*Anstalt* (Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos teisė) ir patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė *Stiftung* (Fondas)
Monakas	Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė *Fondation* (Fondas)
Montseratas	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *International business company* (Tarptautinė verslo bendrovė)

▼**M4**

Šalys ir jurisdikcijai priklausančios teritorijos	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos
Olandijos Antilai	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *Stichting Particulier Fonds* (Privatus fondas)
San Marinas	Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė *Fondazione* (Fondas)
Šveicarija	Patikos fondas, kurį reglamentuoja užsienio teisė Fondas
Terkso ir Kaikoso Salos	Neapmokestinama bendrovė *Limited partnership* (Komanditinė ūkinė bendrija) Patikos fondas, kurį reglamentuoja vietos ar užsienio teisė

▼M4

II PRIEDAS

Subjektų ir juridinių struktūrų, kurie 4 straipsnio 2 dalies tikslais laikomi veiksmingai neapmokestinamais, kategorijų orientacinis sąrašas

Šalys	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos	Pastabos
Visos ES valstybės narės	Europos ekonominių interesų grupė (EEIG)	
Belgija	— *Société de droit commun/maatschap* (Civilinės teisės reglamentuojama arba prekybos bendrovė be juridinio asmens statuso) — *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (Bendrovė, neturinti juridinio asmens statuso, kurios pagrindinę veiklą sudaro viena arba kelios specifinės komercinės operacijos) — *Société interne/stille handelsvennootschap* (Bendrovė, neturinti juridinio asmens statuso, kuriose vienam arba daugiau asmenų priklauso dalis operacijų, kurias vienas arba daugiau kitų asmenų valdo pirmiau nurodyto (-ų) asmens (-ų) vardu)	Įtraukiama tik tuo atveju, jei pirmesnis ekonominės veiklos vykdytojas, mokantis jai palūkanas ar garantuojantis jai jų mokėjimą, nėra nustatęs visų jos faktiškųjų savininkų tapatybės ir gyvenamosios vietos; kitu atveju jai taikomas 4 straipsnio 2 dalies d punktas. Šios „bendrovės“ (kurių pavadinimas nurodytas prancūziškai ir olandiškai) neturi juridinio asmens statuso ir joms apmokestinimo požiūriu taikomas skaidrumo metodas.
	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Bulgarija	— *Дружество със специална инвестиционна цел* (Specialios paskirties investicinė bendrovė) — *Инвестиционно дружество* (Investicinė bendrovė, kuriai netaikomas 6 straipsnis)	Subjektas, kuriam netaikomas įmonių pajamų mokestis.
	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	Išskyrus atvejus, kai valdytojas gali įrodyti, kad patikos fondui faktiškai taikomi Bulgarijos pajamų mokesčiai.
Čekija	— *Veřejná obchodní společnost (veř. obch. spol.* arba *v.o.s.)* (Bendrija) — *Sdružení* (Asociacija) — Komanditní společnost — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Danija	— *Interessentskab* (Tikroji ūkinė bendrija) — *Kommanditselskab* (Komanditinė ūkinė bendrija) — Kommanditaktieselskab/Partnerselskab — Partrederi — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	

▼M4

Šalys	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos	Pastabos
Vokietija	— *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (Įmonė – civilinės teisės subjektas) — *Kommanditgesellschaft – KG, offene Handelsgesellschaft – OHG* (Komercinė bendrija) — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Estija	— *Seltsing* (Bendrija) — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Airija	— Bendrija ir investicijų klubas	Airijos patikos fondų valdytojai paprastai moka mokestį, kuris taikomas fondo gaunamoms pajamoms. Tačiau kai naudos gavėjas arba valdytojas nėra Airijos rezidentas, apmokestinamas tik tokiais atvejais iš Airijos šaltinio gautas pelnas.
Graikija	— *Ομόρρυθμος εταιρεία (ΟΕ)* (Tikroji ūkinė bendrija) — *Ετερόρρυθμος εταιρεία (ΕΕ)* (Komanditinė ūkinė bendrija)	Bendrijos moka įmonių pajamų mokestį. Tačiau iki 50 % bendrijų pajamų mokesčio moka individualūs partneriai pagal jiems taikomą individualų mokesčio tarifą.
	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Ispanija	— Subjektai, kuriems taikoma pelno paskirstymo mokesčių sistema: — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (Bendrija – civilinės teisės subjektas, neturintis juridinio asmens statuso arba jį turintis) — *Herencias yacentes* (mirusių asmenų turto paveldėjimo bendrovė) — *Comunidad de bienes* (bendroji nuosavybė) — Kiti subjektai, neturintys juridinio asmens statuso, kurie sudaro atskirą ekonominį vienetą arba atskirą turto grupę (*Ley General Tributaria* 35 straipsnio 4 dalis) — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Prancūzija	— *Société en participation* (bendra įmonė) — *Société ou association de fait* (*de facto* bendrovė) — *Indivision* (Bendroji nuosavybė) — Fiducie — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Italija	— Visos bendrijos – civilinės teisės subjektai ir asocijuotos įmonės	Bendrijų – civilinės teisės subjektų kategorijai priskiriamos: „*società in accomandita semplice*“, „*società semplici*“, *associazioni* (asociacijos), menininkų ar specialistų asociacijos, sukurtos verstis

▼M4

Šalys	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos	Pastabos
		menu arba profesija, neturinčios juridinio asmens statuso„*società in nome collettivo*“, „*società di fatto*“ (nereglamentuotos arba „*de facto*“ bendrijos) ir „*società di armamento*“
	— Bendrovės, kuriose akcininkų skaičius ribotas, pasirenkančios fiskalinį skaidrumą	„Mokesčių skaidrumo“ tvarką gali taikyti ribotos atsakomybės bendrovės arba kooperatyvai, kurių nariai yra asmenys (TUIR 116 straipsnis)
	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	Išskyrus atvejus, kai valdytojas gali pateikti dokumentus, įrodančius, kad patikos fondas yra Italijos rezidentas mokesčių tikslais ir yra veiksmingai apmokestinamas pelno mokesčiu.
Kipras	— *Συνεταιρισμός* (Bendrija) — Σύνδεσμος arba *σωματείο* (Asociacija)	
	— *Συνεργατικές* (Kooperatyvas)	Tik sandoriai su nariais.
	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja vietos ar užsienio teisė	Patikos fondai, priklausantys Kipro jurisdikcijai, pagal nacionalinius įstatymus laikomi skaidriais subjektais.
Latvija	— *Pilnsabiedrība* (Tikroji ūkinė bendrija) — *Komandītsabiedrība* (Komanditinė ūkinė bendrija) — *Biedrības un nodibinājumi* (Asociacija ir fondas) — *Lauksaimniecības kooperatīvs* (Žemės ūkio kooperatyvas) — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Lietuva	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Liuksemburgas	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Vengrija	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	Vengrijoje patikos fondai pagal nacionalines taisykles laikomi „subjektais“
Malta	— *Soċjetà In Akomandita* (komanditinė bendrija), kurios kapitalas nėra padalytas į akcijas — *Arrangement in participation* (bendra asociacija) — *Soċjetà Kooperattiva* (Kooperatyvas)	Komanditinėms bendrijoms, kurių kapitalas yra padalytas į akcijas, taikomas bendras įmonių pajamų mokestis.

▼M4

Šalys	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos	Pastabos
Nyderlandai	— *Vennootschap onder firma* (Tikroji ūkinė bendrija) — *Commanditaire vennootschap* (uždaroji komanditinė ūkinė bendrija)	Tikrosios ūkinės bendrijos, uždarosios bendrijos ir EEIG mokesčių tikslais laikomos skaidriomis.
	— *Vereniging* (Asociacija) — *Stichting* (Fondas)	*Verenigingen* (Asociacijos) ir *stichtingen* (fondai) yra neapmokestinami, išskyrus atvejus, kai jų veikla yra susijusi su prekyba arba verslu.
	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Austrija	— *Offene Gesellschaft* (OG) (Tikroji ūkinė bendrija) — *Offene Handelsgesellschaft* (OHG) (Komercinė bendrija) — *Kommanditgesellschaft* (KG) (Komanditinė ūkinė bendrija) — Gesellschaft nach bürgerlichem Recht (Bendrija – civilinės teisės subjektas) — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Lenkija	— *Spólka jawna (Sp. j.)* (Tikroji ūkinė bendrija) — *Spólka komandytowa (Sp. k.)* (Komanditinė ūkinė bendrija) — *Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)* (Akcinė komanditinė ūkinė bendrija) — Spólka partnerska (Sp. p.) (Profesinė bendrija) — *Spolka cywilna (s.c.)* (Įmonė – civilinės teisės subjektas) — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Portugalija	— Bendrijos – civilinės teisės subjektai, įsteigtos ne komerciniais tikslais — Inkorporuotos įmonės, vykdančios profesinę veiklą, kurių visi partneriai yra tos pačios profesijos atstovai — Bendrovės, kurių turtą kontroliuoja iš šeimos narių sudaryta grupė arba kurią visiškai valdo ne daugiau kaip penki asmenys	
	— Bendrovės, turinčios licenciją vykdyti veiklą Tarptautiniame Madeiros verslo centre, kuris yra atleistas nuo įmonių pajamų mokesčio (EBF 33 straipsnis)	EBF 33 straipsnyje, kuris taikomas iki 2000 m. gruodžio 31 d. licencijuotoms bendrovėms, numatyta nuostata dėl atleidimo nuo įmonių pajamų mokesčio iki 2011 m. gruodžio 31 d.
	— Neinkorporuotos asociacijos	

▼M4

Šalys	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos	Pastabos
	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	Pagal Portugalijos įstatymus pripažįstami tik tie patikos fondai, kurie juridinių asmenų pagal užsienio įstatymus yra įsteigti Madeiros tarptautiniame verslo centre.
Rumunija	— Asociacija (Bendrija) — *Cooperative* (Kooperatyvas) — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Slovėnija	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Slovakija	— *Verejná obchodná spoločnosť* (Tikroji ūkinė bendrija) — *Komanditná spoločnosť* (Komanditinė ūkinė bendrija) — *Združenie* (Asociacija) — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Suomija	— *avoin yhtiö/öppet bolag* (Bendrija) — *kommandiittiyhtiö/kommanditbolag* (Komanditinė ūkinė bendrija) — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Švedija	— *handelsbolag* (Tikroji ūkinė bendrija) — *kommanditbolag* (Komanditinė ūkinė bendrija) — *enkelt bolag* (Paprastoji bendrija) — „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja užsienio teisė	
Jungtinė Karalystė	— Tikroji ūkinė bendrija — Komanditinė ūkinė bendrija — Ribotos turtinės atsakomybės bendrija	Tikrosios ūkinės bendrijos; komanditinės ūkinės bendrijos; ribotos turtinės atsakomybės bendrijos mokesčių tikslais laikomos skaidriomis.
	— Investicijų klubas (kurio nariai turi teisę gauti tam tikrą turto dalį)	
Gibraltaras ([1])	— „Patikos fondas“ arba kita panaši juridinė struktūra, kurią reglamentuoja vietos ar užsienio teisė	Patikos fondų pajamos pagal 1992 m. pajamų mokesčio taisykles neapmokestinamos, jei: a) patikos fondą sukuria asmuo, kuris nėra rezidentas, arba jis sukuriamas tokio asmens vardu ir b) pajamos — priskaičiuojamos arba gaunamos už Gibraltaro ribų arba

▼M4

Šalys	Subjektų ir juridinių struktūrų kategorijos	Pastabos
		— jas gauna patikos fondas, o jei jas gauna tiesiogiai naudos gavėjas, jos būtų neapmokestinamos pagal Pajamų mokesčio potvarkį. Tai netaikoma, jei patikos fondas sukurtas iki 1983 m. liepos 1 d., o patikos fondo sąlygose aiškiai nurodyta, kad Gibraltaro rezidentai negali būti naudos gavėjais.

([1]) Jungtinė Karalystė yra valstybė narė, atsakinga už išorės santykius su Gibraltaru Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnio 3 dalyje nustatytomis sąlygomis.

▼M4

III PRIEDAS

▼B

15 STRAIPSNYJE MINIMŲ SUSIJUSIŲ SUBJEKTŲ SĄRAŠAS

15 straipsnio tikslais tokie subjektai yra laikomi „susijusiais subjektais, veikiančiais kaip valstybės institucija arba kurių vaidmenį pripažįsta tarptautinė sutartis“:

— subjektai Europos Sąjungoje:

Belgija	Vlaams Gewest (Flamandijos regionas) Région wallonne (Valonijos regionas) Région bruxelloise/Brussels Gewest (Briuselio regionas) Communauté française (Prancūzų bendrija) Vlaamse Gemeenschap (Flamandų bendrija) Deutschsprachige Gemeinschaft (Vokiškai kalbančiųjų bendrija)

▼M3

Bulgarija	Общините (savivaldybės) Социалноосигурителни фондове (socialinio draudimo fondai)

▼B

Ispanija	Xunta de Galicia (Galicijos regioninė vykdomoji valdžia) Junta de Andalucía (Andalūzijos regioninė vykdomoji valdžia) Junta de Extremadura (Ekstremadūros regioninė vykdomoji valdžia) Junta de Castilla-La Mancha (Kastilijos – La Mančos regioninė vykdomoji valdžia) Junta de Castilla-León (Kastilijos Leono regioninė vykdomoji valdžia) Gobierno Foral de Navarra (Navaros regioninė Vyriausybė) Govern de les Illes Balears (Balearų salų Vyriausybė) Generalitat de Catalunya (Katalonijos autonominė Vyriausybė) Generalitat de Valencia (Valensijos autonominė Vyriausybė) Diputación General de Aragón (Aragono regioninė taryba) Gobierno de las Islas Canarias (Kanarų salų Vyriausybė) Gobierno de Murcia (Mursijos Vyriausybė) Gobierno de Madrid (Madrido Vyriausybė) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskų krašto autonominės bendrijos Vyriausybė) Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoa regioninė taryba) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Biskajos regioninė taryba) Diputación Foral de Alava (Alavos regioninė taryba) Ayuntamiento de Madrid (Madrido miesto taryba) Ayuntamiento de Barcelona (Barselonos miesto taryba) Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Kanarijos salos taryba) Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifės salos taryba) Instituto de Crédito Oficial (Valstybinė kredito įstaiga) Instituto Catalán de Finanzas (Katalonijos finansų institucija) Instituto Valenciano de Finanzas (Valensijos finansų institucija)
Graikija	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nacionalinė telekomunikacijos organizacija) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nacionalinė geležinkelių organizacija) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Valstybinė elektros bendrovė)

▼B

Prancūzija	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Socialinės skolos išpirkimo fondas) L'Agence française de développement (AFD) (Prancūzijos plėtros agentūra) Réseau Ferré de France (RFF) (Prancūzijos geležinkelių tinklas) Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nacionalinis greitkelių fondas) Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paryžiaus ligoninių valstybinė parama) Charbonnages de France (CDF) (Prancūzijos anglių taryba) Entreprise minière et chimique (EMC) (Kasybos ir chemijos bendrovė)
Italija	Regionai Provincijos Savivaldybės Cassa Depositi e Prestiti (Indėlių ir paskolų fondas)

▼M1

Latvija	pašvaldības (vietos valdžia)
Lenkija	gminy (komunos) powiaty (rajonai) województwa (provincijos) związki gmin (komunų susivienijimai) powiatów (rajonų susivienijimas) województw (provincijų susivienijimas) miasto stołeczne Warszawa (Varšuvos miestas – sostinė) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Žemės ūkio restruktūrizavimo ir modernizavimo agentūra) Agencja Nieruchomości Rolnych (Žemės ūkio turto agentūra)

▼B

Portugalija	Região Autónoma da Madeira (Maderos autonominis regionas) Região Autónoma dos Açores (Azorų autonominis regionas) Savivaldybės

▼M3

Rumunija	aautoritățile administrației publice locale (vietos viešosios valdžios administracijos institucijos)

▼M1

Slovakija	mestá a obce (savivaldybės) Železnice Slovenskej republiky (Slovakijos geležinkelio bendrovė) Štátny fond cestného hospodárstva (Valstybės kelių tvarkymo fondas) Slovenské elektrárne (Slovakijos elektrinės) Vodohospodárska výstavba (Vandens ūkio statybos bendrovė)

▼B

— tarptautiniai subjektai:

Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas

Europos investicijų bankas

Azijos plėtros bankas

Afrikos plėtros bankas

Pasaulio bankas/TRPB/TVF

Tarptautinė finansų korporacija

Amerikos plėtros bankas

Europos Tarybos socialinės plėtros fondas

Euratomas

Europos bendrija

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andų plėtros korporacija)

Eurofima

Europos anglių ir plieno bendrija

▼B

Šiaurės šalių investicijų bankas

Karibų plėtros bankas

15 straipsnio nuostatos nepažeidžia jokių tarptautinių įsipareigojimų, kuriuos valstybės narės galėjo prisiimti dėl pirmiau išvardytų tarptautinių subjektų.

— subjektai trečiosiose šalyse:

Šie subjektai turi atitikti tokius kriterijus:

1) subjektas aiškiai laikomas valdžios subjektu pagal nacionalinius kriterijus;

2) toks valdžios subjektas yra ne rinkos gamintojas, administruojantis ir finansuojantis veiklų grupę, pirmiausia teikiantis ne rinkos prekes ir paslaugas, skirtas bendrijos labui, ir veiksmingai kontroliuojamas valdžios sektoriaus;

3) toks valdžios subjektas yra stambus ir reguliarus skolos emitentas;

4) suinteresuota valstybė gali garantuoti, kad toks valdžios subjektas nevykdys išankstinio išpirkimo bendros sumos (*gross-up*) straipsnių atveju.

▼M4

IV PRIEDAS

DUOMENŲ, KURIUOS STATISTIKOS TIKSLAIS VALSTYBĖS NARĖS TURI KASMET PATEIKTI KOMISIJAI, SĄRAŠAS

1. **Ekonominiai duomenys**

1.1. Išskaičiuojamasis mokestis:

Austrijai ir Liuksemburgui (tol, kol šios šalys taiko III skyriuje nustatytas pereinamojo laikotarpio nuostatas) – bendra metinė pajamų iš išskaičiuojamojo mokesčio suma, išskaidant pagal faktiškųjų savininkų gyvenamosios vietos valstybę narę.

Austrijai ir Liuksemburgui (tol, kol šios šalys taiko III skyriuje nustatytas pereinamojo laikotarpio nuostatas) – su kitomis valstybėmis narėmis pasidalyta bendra metinė pajamų iš išskaičiuojamojo mokesčio, kuriuo apmokestinama pagal 11 straipsnio 5 dalį, suma.

Duomenys apie bendras sumas, surinktas iš išskaičiuojamojo mokesčio, išskaidyti pagal faktiškųjų savininkų gyvenamosios vietos valstybę narę, taip pat turėtų būti siunčiami nacionalinei institucijai, atsakingai už mokėjimų balanso statistinių duomenų rinkimą.

1.2. Palūkanų ir (arba) pardavimo pajamų suma:

Valstybėms narėms, kurios keičiasi informacija arba ją teikia savanoriškai pagal 13 straipsnį – duomenys apie palūkanų jų teritorijoje sumą, apie kurią turi būti keičiamasi informacija pagal 9 straipsnį, išskaidant pagal faktiškųjų savininkų gyvenamosios vietos valstybę narę arba priklausomą ir asocijuotąją teritoriją.

Valstybėms narėms, kurios keičiasi informacija arba ją teikia savanoriškai pagal 13 straipsnį – duomenys apie jų teritorijoje gautą pajamų iš pardavimo sumą, apie kurią turi būti keičiamasi informacija pagal 9 straipsnį, išskaidant pagal faktiškųjų savininkų gyvenamosios vietos valstybę narę ir priklausomą ar asocijuotąją teritoriją.

Valstybėms narėms, kurios keičiasi informacija arba ją teikia savanoriško informacijos teikimo tvarka, – duomenys apie palūkanų sumą, apie kurią turi būti keičiamasi informacija, išskaidant pagal palūkanų kategorijas, nurodytas 8 straipsnio 2 dalyje.

Duomenys, susiję su palūkanų ir pajamų iš pardavimo bendromis sumomis, išskaidant pagal faktiškųjų savininkų gyvenamosios vietos valstybę narę, taip pat turėtų būti perduoti nacionalinei institucijai, atsakingai už mokėjimų balanso statistinių duomenų rinkimą.

1.3. Faktiškasis savininkas:

Visoms valstybėms narėms – faktiškųjų savininkų, gyvenančių kitose valstybėse narėse ir priklausomose bei asocijuotose teritorijose, skaičius, išskaidant pagal gyvenamosios vietos valstybę narę arba priklausomą ir asocijuotąją teritoriją.

1.4. Mokėjimų tarpininkai:

Visoms valstybėms narėms – duomenys apie mokėjimų tarpininkų (pagal siunčiančias valstybes nares), dalyvaujančių keičiantis informacija ar susijusių su išskaičiuojamuoju mokesčiu šios direktyvos tikslais, skaičių.

▼M4

1.5. Mokėjimų tarpininkas gautų palūkanų mokėjimo atžvilgiu:

Visoms valstybėms narėms – duomenys apie mokėjimų tarpininkų gautų palūkanų mokėjimo atžvilgiu, kaip apibrėžta 6 straipsnio 4 dalyje, skaičių. Tai skirta siunčiančioms valstybėms narėms, kuriose palūkanos buvo sumokėtos mokėjimų tarpininkams mokėjimo atžvilgiu, kurių pagrindinis administracijos centras yra kitose valstybėse narėse, ir gaunančioms valstybėms narėms, kurių teritorijoje yra tokių subjektų arba juridinių struktūrų.

2. **Techniniai duomenys**

2.1. Įrašai:

Valstybėms narėms, kurios keičiasi informacija arba ją teikia savanoriško informacijos teikimo tvarka pagal 13 straipsnį – duomenys apie išsiųstų ir gautų įrašų skaičių. Vienas įrašas reiškia vieną mokėjimą vienam faktiškajam savininkui.

2.2. Apdoroti ir (arba) ištaisyti įrašai:

sintaksiniu požiūriu negaliojančių įrašų, kurie gali būti apdoroti, skaičius ir procentinė dalis;

sintaksiniu požiūriu negaliojančių įrašų, kurie negali būti apdoroti, skaičius ir procentinė dalis;

neapdorotų įrašų skaičius ir procentinė dalis;

pateikus prašymą ištaisytų įrašų skaičius ir procentinė dalis;

savaime ištaisytų įrašų skaičius ir procentinė dalis;

sėkmingai apdorotų įrašų skaičius ir procentinė dalis.

3. **Neprivalomi punktai:**

3.1. Valstybėms narėms – duomenys apie palūkanų, sumokėtų subjektams arba juridinėms struktūroms, sumą, apie kurią turi būti keičiamasi informacija pagal 4 straipsnio 2 dalį, išskaidyti pagal valstybes nares, kuriose yra subjekto pagrindinis administracijos centras.

3.2. Valstybėms narėms – duomenys apie pajamų iš pardavimo subjektų arba juridinių struktūrų naudai sumą, apie kurią turi būti keičiamasi informacija pagal 4 straipsnio 2 dalį, išskaidyti pagal subjekto įsisteigimo valstybes nares.

3.3. Duomenys apie atitinkamas viso metinio mokesčio, surinkto iš mokesčių mokėtojų rezidentų už jiems sumokėtas palūkanas, dalis, kurios išskaidomos pagal vietinius ir užsienio mokėjimų tarpininkus.